

PAPER DETAILS

TITLE: Adnan Adivar'in Bilim Tarihi Çalışmaları: Osmanlı Türklerinde İlim'den Önce ve Sonra

AUTHORS: Feza GÜNERGÜN

PAGES: 13-54

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/13261>

ADNAN ADIVAR'IN BİLİM TARİHİ ÇALIŞMALARI: OSMANLI TÜRKLERİNDE İLİM'DEN ÖNCЕ VE SONRA

Feza Günergus*

Yirminci yılının başında, matematikçi Salih Zeki'nin (1864-1921) Doğu (İslam) biliminin Batı bilimine katkısını, özellikle Avrupalı matematikçi ve astronomların Doğu'dan aktardıkları bilgileri belirlemek amacıyla İstanbul kütüphanelerinde başlattığı araştırmalar,¹ Türkiye'deki yapılmış ilk kapsamlı bilim tarihi projesi olarak nitelendirilebilir. Salih Zeki'den sonra büyük ölçekli bir bilim tarihi projesine imza atan ikinci kişi, Dr. Adnan Adıvar'dır (1882-1955). Adıvar, ilk projesinde, bilimin Eski Yunan'da, İslam dünyasında ve on dokuzuncu asır öncesine kadar Avrupa'daki gelişimini din-bilim ilişkisi çerçevesinde incelemiştir. Türkiye'yi siyasi sebeplerden dolayı terk ettiği 1926 yılında Avrupa'da başladığı ve yaklaşık yirmi yıl süren bu proje, 1944 yılında İstanbul'da *Tarih Boyunca İlim ve Din* [14] başlığı ile yayımlanmıştır. Eser, Türkiye'de yayımlanan ilk genel bilim tarihi kitabı olarak nitelendirilebilir. Adnan Adıvar'in ikinci bilim tarihi projesi, Osmanlı Türklerinin bilime katkısını değerlendirmeyi amaçlar. 1929 yılında Paris'e yerleştiğinden sonra, başladığını tahmin ettiğimiz araştırmaları sonucunda biri Paris'te diğerİstanbul'da, iki kitap yayımlamıştır: *La Science chez les Turcs Ottomans* (1939) [9] ve onun genişletilmiş baskısı olan *Osmanlı Türklerinde İlim* (1943) [13]. Adıvar'ın değerlendirmeleri tartışmalar yaratmış olsa da, bu eser, konusunda ilk başvuru eser olma özelliğini hâlâ sürdürmektedir. Adıvar, her iki projesini paralel yürütmüştür. Bu iki temel çalışması yanında, Türk bilim ve kültür tarihinin değişik konularında Türkiye'de ve yurt dışında yazılar yayımlamış, Türkiye'deki bilim tarihi çalışmalarını 1930lu yıllarda itibaren yurtdışında tanıtmıştır. Araştırmalarını yürüttüğü 13 yıl boyunca Avrupa'daki bilim tarihi çevreleriyle kurduğu ilişkileri sürdürmeye önem vermiştir. Böylelikle Dr. A. Adnan Adıvar, Türk bilim tarihi çalışmalarının uluslararası düzeyde okunmasını sağlayan ilk Türk bilim tarihçisi olarak nitelendirilebilir.

Adıvar, büyük kısmını 1926-1939 yılları arasında Londra ve Paris'te yaptığı araştırmalarını, 1939 yılından sonra İstanbul kütüphanelerinde sürdürmüştür. Bu bakımından, onun bilim tarihi çalışmalarını Londra, Paris ve İstanbul dönemi olarak üç dönemde incelemek herhalde yanlış olmayacağı.

* Prof.Dr., İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümü, Bilim Tarihi Anabilim Dalı, 34134 İstanbul. E-posta: fezagunergun@yahoo.com; www.bilimtarihi.org

¹ Bu araştırmalar *Asâr-i Bâkiye ve Kamus-u Riyaziyat* gibi iki önemli eserin telifine yol açmıştır. Salih Zeki'nin bilim tarihi çalışmaları hakkındaki son araştırmaları içeren bir yayın için bkz. *Osmanlı Bilimi Araştırmaları* (Salih Zeki Özel Sayısı), c.VII, sayı 1, 2005.

Her ne kadar Avrupa'da bulundu ve 1929 yılında Paris'e yerlesmesi araştırma yapmış ise de, Adnan Adıvar esas itibarıyle Paris merkezi olmuştur.

“Okumak ve okuduğumu düşünmek”

Adnan Adıvar, kurucusu ve Cumhuriyet Fırkası'nın (TCF) 50. kuruluş yıl dönümünde mebusluktan ayrılan ve oradan da Karlsbad'a gitmiş bir milletvekili arkadaşlarının idam cezasına çarptırılması² üzerine 1926-1927 yılına kadar Avrupa'da sığınmacı olarak Ankara'ya gizlice giderek 1927 Mart Savaşı'na katılan, Büyük Millet Meclisi Vekili daha sonra Ankara Cumhuriyet'in ilk muhalefet meclisi A. Adıvar'ın siyasi hayatının başlangıcı olmuştur. Halide Edip, eşinin çizimindedir.³

Gözleri bazen Karlsbad'ın manzara, mağnum gözler ne gökleri, kararlılığı, arkalarındaki memleketi, bakanı, müstakil ve hür bir hayallerine dalmıştır. Bu hayatı birer şimşek gibi çakar, söneceye

Adnan Adıvar ise, *Tarih Boyunca İlim ve Din* sayfalarında Halide Edip'e nakletmiştir:⁴

² Erik Jan Zürcher, *Cumhuriyet'in İlk Yılı (1924-1925)*. 1.bs., İstanbul, İletişim yay.

³ A. Adıvar, İsmet İnönü'nün eski naibinin Türkiye'ye döndükten sonra 60'lı yaşlarında artık eskisi kadar etkin olamamıştır.

⁴ Halide Edip tarih vermemekle birlikte, Haziran 1926 sonrasında ait bir tarih olmuş.

⁵ Halide Edip Adıvar, “Dr. Abdülhak Adıvar (Halide Edip Adıvar tarafından), İstanbul, s.33-35.

⁶ Abdülhak Adnan-Adıvar, *Tarih Boyunca İlim ve Din*, s. 11.

Çok sene evvel, Orta Avrupa'nın bir su şehrinin mütevazı bir otel odasında, sen hastalığın, ben de endişe ve sıkıntılarımla yaşıyorduk... Birgün, hayatımda artık yapacak bir şeyi kalmamış bir adam sıkıntısıyla otururken, sen birdenbire: – Sen yaşamıyorsun; “végéter” ediyorsun. Ruhunla, aklınla biraz yaşasan, mesela felsefe okusun, bu sıkıntıdan kurtulursun, dedin. Tıpkı hastasına acı, zehirli ilaç veren bir doktor gibi idin. Bu söylediğin acı fakat gerçek söz beni düşündürdü. O tarihten dört sene evveline kadar verdigim dersler dolayısıyla okurdum. Fakat içine düştüğüm pek faal siyasi hayat, son dört sene içinde benden ciddi bir şey okumak arzusunu almış götürmüştü... Gördüm ki, bu okuduklarımın en büyük kısmını unutmuşum; fakat hatırlımda kalan bir şey vardı: Onları okuduğum zamanlar fikren en rahat zamanlardı. Demek sen, haklı idin. Küskünlüğüm hemen geçti. Ertesi gün bu küçük şehrın kitabı dükkanında felsefeye medhal olacak bir kitap aldım ve başladım... Ve bu, devam etti gitti. Önümde açılan ufuk çok geniş ve temiz idi. Artık okumak ve okuduğumu düşünmek, nice acı günleri bana tatlı kıldı.

Kâzım İsmail Gürkan ise, onun sosyoloji ve bilim tarihine olan ilgisinin 1909 öncesinde, Berlin Üniversitesi Tıp Fakültesi'de çalıştığı günlerde, “din” yerine “bilim”i koyan Prof.Dr. Friedrich Kraus (1858-1936) ile pozitivizm üzerinde yaptığı sohbetlere kadar geri götürür.⁷ Adıvar'ın kendisi de, yıllar sonra Einstein ile görüşmesinde Prof. Kraus'un felsefeye olan ilgisi ile kendisinin bilim tarihine olan ilgisi arasında bir benzerlik kurmuştur: “Berlin’de hocam Kraus'un tibdan felsefeye geçtiği gibi, ben de onun gibi tibdan ilim tarihine geçmeye çalışmaktayım.”⁸

Londra dönemi (1926-1928)

Adnan Adıvar, Karlsbad'dan Paris'e ve oradan Londra'ya geçer. Londra'da kaldığı iki yıl boyunca bir taraftan konsolosluğa hazırlanan bazı İngiliz gençlerine Türkçe dil ve edebiyat dersleri verirken,⁹ diğer taraftan da British Museum'un kütüphanesinde (British Library) araştırma yapar. *Encyclopaedia Britannica*'nın “Türkiye” maddesinin Osmanlı ve Cumhuriyet dönemi Türk tarihi bölümünü [34] hazırlar.¹⁰ British Museum'da, eskiden beri ilgisini çeken, din-bilim ilişkisini konusundaki tartışmaların tarihini irdeleyen kitaplar üzerinde çalışır. Amerikalı fizik profesörü Robert A. Millikan'ın (1868-1953) konferanslarından oluşan *Evolution in Science and Religion* başlıklı kitabını (Yale University Press, 1927, 95 s.) ‘İlim ve Dinde Tekâmül’ [0] başlığı ile “İngilizcede eksersiz olsun diye” Türkçe'ye çevirir.¹¹ Bu çeviri ve diğer

⁷ Kâzım İsmail Gürkan, “Adnan Adıvar,” *Doktor Abdülhak Adnan Adıvar*, s.140.

⁸ Adnan Adıvar, *Dur, Düşün*, Ahmet Halit Kitabevi İstanbul 1950, s.195-197; Prof. Friedrich Kraus için bkz. E.Akçicek, *Atatürk’ün Sağlığı, Hastalıkları ve Ölümü*, İzmir, Güven Kitabevi, 2005, s.300-301.

⁹ Rıza Tevfik, “Tarih Boyunca İlim ve Din,” *Akşam*, 3 Haziran 1944, s.2, 4.

¹⁰ Halide Edip Adıvar, a.g.m., s.38.

¹¹ Abdülhak Adnan-Adıvar, “İlmi vakıflar” (Şubat 1946), *Dur, Düşün*, s.93.

eserlerden aldığı notlar yaklaşım
Boyunca İlim ve Din (1944) adlı

1936 yılında Adıvar'ı Po-
şair Rıza Tevfik'in (Bölükbaşı,
konusunda incelemelerini Paris'

Doktor Adnan bu merakind-
ve sakın bir yerde hayat ge-
mekte mehazlara müraca-
Kendisiyle görüştüğüm gün-
bir eser yazmak niyetinde o-
Bununla henüz pek mühim
etmekte ve not toplamakta o-

Londra günlerinin bir öz-
yakından tanımak için, biri St-
olarka ziyaret etmesidir.¹² Böyle-
Berlin'de Tıp Fakültesi'nde ve
uzunca bir aradan sonra İngilte-
Bu ilgisi belki de, Halide Edip
tibbi araştırmalara olan eğilimi
için yaratılmış bir adamdı. Gö-
küçük mesaide dahi kanaat pe-
etmiştir. Belki tıbbın daha
araştırmalara dayanan herhangi
parlak neticeler verebilecek bir l-

Paris Dönemi (1929-1933)

Eşinin Amerika'ya gitme-
geçer ve 1930'da kesin olarak b-
Vivantes (Yaşayan Doğu Dill-
(1879-1963)'den aldığı teklif i-
“répétiteur de turc” olarak çalı-

¹² Rıza Tevfik, “Tarih Boyunca İlim ve Di-

¹³ Halide Edip, A.Adıvar'ın devam ettiği
patolojik fizyoloji derslerini izlediği St.

¹⁴ Halide Edip Adıvar, a.g.m., s.12-13.

¹⁵ Ibid., s.39.

¹⁶ Louis Bazin, “Les répétiteurs de turc,”
Langues Orientales. Textes réunis par P.
bu görevini 1939 yazına kadar sürdürmü-
yılı sonbaharında bu görevi, Paris'te öğ-
ile Halide E. Adıvar'ın oğlu) vermiştir.

vermenin yanı sıra, zamanının önemli bir kısmını bilim tarihi araştırmalarına ayırrı. Sorbonne Üniversitesi'ndeki ve Collège de France'daki ders ve konferanslara devam ederek, Paris'te düzenlenen kongrelere katılarak bilim tarihi araştırmalarını izler, bilim tarihi çalışmalarını Fransız Milli Kütüphanesi'nde ve Uluslararası Bilimler Tarihi Akademisi'nin kütüphanesinde sürdürür. Paris'te yaşayan birçok doğubilimci, bilim tarihçisi ile tanışma imkânı bulmuş, dostluklar kurar.

Adıvar'ın Paris'e geldiği dönem, tarih çalışmalarının yeniden tanımlandığı "yeni tarih" anlayışının tartışıldığı, yeni bilim dallarının (bilim tarihi, bilim felsefesi) doğduğu ve hepsinden önemlisi, bilim tarihi araştırmalarının Avrupa'da kurumsallaşmaya başladığı yıllardır. 1927 yılında Roma Üniversitesi profesörlerinden Aldo Mieli (1879-1950)¹⁷ *Archeion* adlı bilim tarihi dergisini yayımlamaya başlamış, 1928'de Oslo'da düzenlenen VI. Uluslararası Tarih Bilimleri Kongresi'nde 'Uluslararası Bilim Tarihi Komitesi' kurulmuştur. 1929'da, İtalya'daki siyasi ortamı terkederek Paris'e yerleşen Aldo Mieli'nin girişimleriyle Paris'te I.Uluslararası Bilim Tarihi Kongresi düzenlenmiş (20-25 Mayıs 1929) ve hemen ardından, Uluslararası Bilim Tarihi Akademisi kurulmuştur.¹⁸ Akademi'nin genel sekreterliğine seçilen A.Mieli'nin yayımladığı *Archeion*, Akademi'nin resmi yayın organı haline dönüşmüştür. Henri Berr (1863-1954) tarafından 1925 yılında kurulan Centre International de Synthèse'de (CIS)¹⁹ bilim tarihi ve felsefesi çalışmaları yapılmaktadır ve bu kurum, binasını Akademi ile paylaşarak Akademi'ye önemli destek vermiştir.

¹⁷ P.Sergescu, "Aldo Mieli," *Archives Internationales d'Histoire des Sciences* (Nouvelle Série d'*Archeion*), Troisième Année, Nr.12, Juillet 1950, pp.519-535.

¹⁸ Pierre Costabel, "A Short History of the Academy," *Archives Internationales d'Histoire des Sciences*, Vol.XLIII, No.130, Juin 1993, pp.19-24.

¹⁹ Tarih yazıcılığı, bilim tarihi ve felsefesi gibi yeni kurulan bilim dallarında araştırmaların yapıldığı Centre International de Synthèse (kısaca Centre de Synthèse), Fransız tarihçi ve felsefecisi Henri Berr (1863-1954) tarafından 1925 yılında kurulmuştur. H.Berr, yeni doğan bilim dallarını kavrayan bir tarih anlayışı (*synthèse historique*) ile tanır. Bilimler arasında, özellikle tarih, sosyoloji ve diğer sosyal bilimler arasında disiplinlerarası ilişkilerin kurulması, sosyal bilimciler arasında bilimsel işbirliğinin oluşturulması gereğine inanmıştır. Fikirlerini yapmak için 1900 yılında *Revue de la Synthèse Historique* adlı bir dergi çıkarmış ve burada, sosyal bilimlerin değişik dallarında araştırma yapan yazarları bir araya getirmiştir. H. Berr'in sentez fikri, tarih araştırmalarına ve yöntemine karşı çıkan E.Durkheim (1858-1917) ve çevresindeki sosyologlar ile tarihçiler arasında denge sağlayan etkin bir fikir olarak ortaya çıkmıştır. Tarih bilimini, sosyal bilimler içinde merkezi konuma oturtmakla birlikte, tarihin eksikliklerini tamamlaması, organize olması, yavaş yavaş diğer bilimlerle bağlar kurması gereğine inanmıştır. Tarihçiler kendi aralarında olduğu kadar, düşünce tarihçileri, bilim tarihçileri, felsefe tarihçileri, sosyolog, etnolog ve diğer sosyal bilimlerde araştırma yapanlar ile işbirliği içine girmelidir. H.Berr, bilgisi yaymak için geleneksel araç ve kurumların dışında yenilerini kurmuştur. *Revue de la Synthèse Historique* ve *Science* dergileri, L'Évolution de l'Humanité adlı eser dizisi, 'Fondation pour la science' (Bilim Vakfı) ve bu vakıfla bağlantılı olarak Centre International de Synthèse bunlar arasındadır. "Yeni Tarih" inbabası olarak nitelendirilen H.Berr'in ideali olan tarihsel sosyoloji ile sosyolojik tarih araştırmaları ancak 1960'larda gerçekleştirılmıştır. Suzanne Delorme, "Henri Berr," *Osiris*, Vol.X, 1952, pp.4-9; Matthew D.Cole, "The idea of historical synthesis, Henri Berr and the relationship between history and sociology in France at the beginning of the twentieth century. <http://www.shef.ac.uk/socstudies/Shop/8cole.pdf>.

1932 yılında, Sorbonne Üniversitesi (1874-1940), aynı üniversitede Enstitüsü²⁰"nu kurmuştur.²⁰

ABDUL-HAK
PIERRE BRUN
MAX MEYER
HENRI-PAUL-
JULIUS RUSKA
JOHAN ADRIA

ont eu l'obligeance de
concernant l'histoire
savants et ouvrages p
la graphie et les i
linguistique de cet o
me représenter auprè

Profondément

ce livre qui

Aldo Mieli'nin *La Scie*

Araştırmalarının büyük National de France) ve diğer 1 Bilim Tarihi Akademisi (12, International de Synthèse, onu alışverişinde bulunduğu kurum araştırmacılarından birisi, Bilim editörü A.Mieli'dir. Mieli, o y katkısı üzerinde çalışmakta ve scientifique mondiale adlı e

²⁰ Institut d'Histoire des Sciences et des Braunstein, "Abel Rey et l'Institut d'H Epistémologie française, 1830-1970, Pr

²¹ Aldo Mieli, *La Science arabe et son r de Henri-Paul-Joseph Renaud, Max M*

kendisiyle “Arap bilim tarihinin bazı meselelerini, yazarlarını ve eserlerini kendisiyle tartışan, tashihleri, yazılışları, yorumları kontrol eden ve dil ile ilgili gerekli düzeltmeleri yapan” altı bilim adamına ithaf etmiştir. Bunlardan biri, Adnan Adıvar'dır. Mieli, sık sık görüşme imkânı bulduğu Adıvar'a, birçok şüpheli noktaları kendisiyle tartıştığı ve tashihleri okuduğu için önsözde teşekkür etmektedir.²²

Adıvar'ın Paris'te doğubilimcilerle, özellikle İslam bilim tarihi üzerinde araştırma yapan A.Mieli ile tanışması, tarih boyunca bilim-din ilişkisini araştırmakta olan Adıvar'ın merak ve ilgisini Osmanlı bilim tarihine doğru çekmiş olabilir. Paris'teki bilim tarihi etkinlikleri ve bilim tarihçileriyle kurduğu temaslar, Adıvar'ın çalışmalarına zemin hazırlayan bir ortam yaratmıştır. Adıvar'ın *Archeion*'daki ilk yazıları, Türkiye'de yayımlanan kitaplarla ilgilidir [2,6]: H.Z.Ülken'in *Türk Tefekkür Tarihi* (İstanbul 1933-34) ile İbn Sina'nın ölümünün 900. yılı münasebetiyle İstanbul'da yayımlanan kitapları tanıtmıştır.²³ Adıvar, bilim tarihi konusundaki araştırmalarına dayanan ilk bilimsel makaleleri de yine *Archeion* dergisinde 1937 ve 1938 yıllarında yayımlanmıştır. Bunlardan birincisi [7], başlangıçtan Ortaçağ'ın sonuna kadar, ikincisi [8] ise on altıncı yüzyılda Osmanlı Türklerinde bilimlerin durumunu ele almaktadır. Bu makaleler, aynı zamanda, Adıvar'ın Paris'te yayımlanan *La Science chez les Turcs Ottomans* adlı eserinin birinci ve ikinci bölümleridir. Üçüncü bölümün 1938 yılı sonunda *Archeion*'da yayımlanması²⁴ düşünülmüş ise de, Adıvar, 1939'da kitabı bütününe yayımlanmıştır. Mieli, *La Science arabe*'da Adıvar'ın *Archeion*'da yayımlanan yazılarına atıfta bulunduğu gibi, alıntılar yapmış, onun üzerinde çalıştığı konuları belirtmiştir.²⁵

Değişik ülkelerde çalışan bilim tarihçisi ve doğubilimciler, Paris'te 1932 yılında uluslararası bir komisyon oluşturmuşlardır. Mieli'nin de yer aldığı uluslararası komisyonun bir üyesi de Dr. Adnan'dır.²⁶ 1934 yılında Coimbra'da²⁷ statüsü resmileşen bu komisyonun hedefi, doğa bilimleri ve tip

konusunda Arapça yazılmış ese
Bu komisyonun üye listesi, A
hakkında ipuçları vermektedir.

COMMISSION POUR
SCRIPTORUM ARABICORUM
ET ALIORUM
(créeée en 1932, consti

Eugen Mittwoch (Berlin)
Max Meyerhof (Cairo, Suez)
Ilicrosa (Barcelona, Claris Youssef), vice-présidents
Aldo Mieli (Paris 2e, 1932-1936)
démie internationale d'histo

A. Adnan (Paris). —
(Gand). — P. Brunet (Paris). —
P. Diepgen (Berlin). —
J. E. G. (Bristol). — R. G. (Paris). — L. Massignon (Paris). — J. Millàs Vallclà (Barcelona). — C. A. Nallino † (Roma). — G. Sarton (Cambridge). — H. A. Stapleton (St. Brelade).

1) Etat de la Commission en 1936

A. Adıvar'ın da yer aldığı “Arapça yazılan bilimlerin tarihi” komisyonu’nun 1936 yılındaki üyeleri:

Adıvar'ın Paris'te etkinliklerde yer almaktadır. Akademik olarak da *Synthèse*'dir. Adıvar, “Millî bilimlerin tarihi, felsefe ve bilim felsefesi, kuantum ve görelilik konusundaki bilim-din ilişkisine getirdiği b

28) Commission pour la préparation d'un ouvrage sur les sciences et les techniques arabes et musulmanes “medica” adını taşıyan bu komisyonun üye listeleri *Archeion*'da (c.XVII, 1935, s.80-81).

29) “Hatta Centre de Synthèse'e bu bahislerde yer almış olan bilim adamları büyükleri Avrupa'in dört köşesinden da yer almaktadır. Adıvar, *Tarih Boyunca İlim ve Din*, c.I,

anastatique augmentée d'une bibliographie avec index analytique par A.Mazahéri, Leiden E.J.Brill, 1966].

²² Aldo Mieli, *a.g.e.*, s.XV.

²³ *Büyük Türk Filozof ve Tıp Üstadı İbni Sina: Şahsiyeti ve Eserleri Hakkında Tedkikler*, İstanbul, Ahmet Halid Kitabevi, 1937, Türk Tarih Kurumu yay., VII/1 (900 s.).

²⁴ Aldo Mieli, *a.g.e.*, s.275.

²⁵ Aldo Mieli, *a.g.e.*, s.105 (İbn Sina tanımı), 267 (Ali Kuşçu), s.274 (Ahmed Nureddin bin Ali Sümbül al-Mahali, Taşköprützade, Cihannüma), s.281 (Piri Reis), s.197 ve 300 (S.Zeki hakkında Adıvar'ın *Isis*'teki tanımı), s.310 (H.Z.Ülken'in kitabının tanımı) ve s.392 (Adıvar'ın ‘Farabi’ adlı yazısı ile *Isis*'te yayımlanan ‘Tansukname-i İlhanî’ hakkındaki yazısı).

²⁶ A. Mieli, *a.g.e.*, s.290.

²⁷ 30 Eylül - Ekim 1934'te Porto, Coimbra ve Lisbon'da düzenlenen III. Uluslararası Bilim Tarihi Kongresi'nde.

takip etmiştir.³⁰ Dalga mekaniğinin kurucusu Louis de Broglie (1892-1987), Paul Langevin (1872-1946) dinlediği Fransız fizikçiler arasındadır.³¹ Tevfik Remzi Kazancıgil'in ifadesiyle, "tabiat ve insana aid meselelerin felsefi bir terkip ile araştırıldığı yerlerin düşünüş uslubuna" Centre de Synthèse'deki toplantı ve kongrelerde girmiştir.³² Adıvar'ın bu kurumda tanıştığı araştırmacılarından birisi de kimya tarihçisi Hélène Metzger'dir (1886-1944). Adıvar ile Metzger 1937 yılında İbn Sina'nın simya bilimine katkısı konusunu tartışımlardır. İbn Sina'nın simyaya katkıda bulunduğu ileri süren Metzger'i, Adıvar, İbn Sina'nın simyagerler aleyhinde yazdığı bir risalesini kanıt göstererek aksi yönde ikna etmeye çalışmıştır. Adıvar, hayatının son yıllarda bu konuyu yeniden ele alacaktır.³³

Adıvar, Paris'te bilim tarihi çalışmalarının yanı sıra felsefe konusunda da bir çeviri çalışması yapmıştır [4]. Eğitim ile sosyal gelişme arasındaki bağlantıya inanan Bertrand Russell'ın (1872-1970) bilimi halka yaymak amacıyla hazırladığı ve en çok satan iki kitabından bir olan *The Problems of Philosophy* (1912) adlı eserini tercüme etmiştir. *Felsefe Meseleleri* başlıklı çevirinin önsözü 1935 tarihlidir. Adıvar, çeviriye dört sene önce [1931 yılında] "İngilizce felsefe diline alışmak" gayesiyle başlamıştır. 1935'de Paris'te toplanan "İlmî Felsefe Kongresi"³⁴nde İstanbul Üniversitesi felsefe profesörlerinden Hans Reichenbach (1891-1953) ile karşılaşmış³⁵ ve Reichenbach'ın bu kitabın Türkçe'ye çevrilmesi gerekli kitaplar listesinde bulunduğu söylemesi üzerine, çeviriyi yayımlamaya karar vermiştir. Eser, Russell'ın felsefesini açıklamaktan ziyade bilgi teorisi üzerindedir. Adıvar, çevirinin başına eklediği 36 sayfalık önsözde Russell'ın hayatını ve felsefesini tanıtmıştır. Çevirinin ilk baskısı, Adıvar Paris'te iken, 1936 yılında İstanbul'da yapılmıştır.

³⁰ Tarih Boyunca İlim ve Din'in kaynakları arasında CIS'in yayımı *Evolution de la Physique et de la Philosophie* (Paris 1937) de bulunmaktadır.

³¹ Abdülhak Adnan Adıvar, "İştikan işığa" (17.IV.1946), *Dur, Düşün*, İstanbul 1950, s.16-18; "İlim ve Adalet," *a.g.e.*, s.48.

³² Tevfik Remzi Kazancıgil, "Emraz-ı Umumiye Muallimi Dr. Abdülhak Adnan Bey," *Doktor Abdülhak Adnan Ayvaz*, s.155.

³³ A. Adnan Adivar, "Ibn Sina et l'alchimie," *Professor Muhammad Shafi's Presentation Volume. Armağan-i ilmi*. Ed. S.M. Abdullah, Lahore 1955, p.1-3. Reprinted in *Natural Sciences in Islam Vol.60 - Chemistry and Alchemy VI*. Collected and reprinted by F. Sezgin. Institute for the History of Arabic-Islamic Science, J.W. Goethe University Frankfurt am Main, 2001, pp.347-349.

³⁴ Premier Congrès de Philosophie Scientifique, 15-23 Eylül 1935. "İlmî felsefe" metafiziği inkar etmekte, felsefe tarihini gerekçiz saymaktadır.

35 felsefe taranım gereksiz saymaktadır.

Adivar'ın 1935'te M. H. Reichenbach ile tanışması ve İstanbul Üniversitesi'ndeki felsefe eğitimi üzerine yaptıkları konuşma hakkında bkz. A. Adnan-Adivar, "Bir kongre, bir filozof, bir kitap," *Bilgi Cumhuriyeti Haberleri*, Tasvir Neşriyatı İstanbul 1945, s.126-27. Bu görüşme, H. Reichenbach'ın kişiliği ve 1923 Üniversite Reformu'nda felsefe eğitiminin durumu hakkında ilginç ipuçları içermektedir.

A.Adıvar, Avrupa'da tarihçilerinden birisi de, Halil Sarton'dur (1884-1956). Adıvar ve Adıvar'ın ölümüne kadar devam eden Salih Zeki'nin *Asâr-ı Bakîye*'yi 1933'te yayımlanmıştır [1]. Adıvar Ülken'in *Türk Tefekkür Tarihi* adlı kitapta Bu iki tanıma, bildiğimiz klasik yayınlarıdır.

La Science chez les Turcs

Adıvar'ın Türk bilim tarihi korumuş olan çalışması, II. yayımlanan *La Science chez les Turcs* (19x13 cm) basılan eser, Sultan Abdülkâdir kurduğu on dördüncü yüzyılın başlarında içinde Türkiye'de bilimin kimya ve tip konusunda eserlerin değerlendirilmektedir. Eserler, konularına göre gruplandırılmış kütüphanelerindeki yazmalar hakkındaki eserleridir.³⁷ Adıvar, âlimlerin eseri olup olmadığı konusunda, Bunun başlıca sebebi, dokuzuncu yüzyıl Doğu'da yaşamış âlimlerin eserlerinin aslı konusundaki tartışmalarla ilgili olarak, 1900'lerdeki bilim tarihçileri tarafından yapılan çalışmalarla ilişkilidir.

Karşılaştırma yapmayı bilimin ilgili dönemde Avrupa' Karşılaştırmalara dayanak, Ad

³⁶ G.Sarton, "Eski bir dostun hatırasındaki mektuplaşmanın üzerinde bir inceleme: tanıklık: Adnan Adıvar – George Sarton", 2006 s.87-110.

³⁷ 2006, s.87-110.

Adnan Adıvar, İstanbul Üniversitesi National'deki kopyasının resimlerini *Nüshası Resimleri / Album des dessins (Cerrahname)*, 870-1465], yay. S.Üne Yay. 12 s. (Önsöz).

Fay. 12 s. (Onsöz).
38 Adivar'ın kitabı Fransa'da yayın çerçevesinde, tıp tarihi araştırmaları, Tü bilim tarihçilerinin önemli bir kısmı (etmekte ve bilimsel çalışmaları Arap başlığında "la science arabe" ifadesini k

sonunda “Osmanlılar, Leonardo da Vinci'nin başlattığı ve Kopernik, Kepler ve Galileo'nun katkısıyla gelişecek olan astronomi ve fizikteki büyük devrimden tamamen habersiz idiler” değerlendirmesini yapacaktır. Eserin son sayfasında ise, on sekizinci yüzyıl Osmanlı biliminin değerlendirirken ise, “Bu yüzyılda Batı'da yaşamış büyük âlimlerinin isminin Türkiye'de hemen hiç duyulmadığını, Osmanlı Türklerin Arapça yazılmış bilimin izlerini çok uzaktan takip ettiğlerini ve modern bilim sahasına tereddütlü adımlarla girdiklerini” yazacaktır. Adıvar'ın Türklerin gerek Doğu gerekse Batı bilimiyle olan ilişkisine dair değerlendirmesi ve “Osmanlı Türkülerinde ilim ve fikir namına uğranan felâketlere”³⁹ yer vermesi nedeniyle, özellikle 1943'te İstanbul'da genişletilmiş Türkçe baskısı yapıldıktan [13] sonra, eser hem olumlu ve hem de olumsuz eleştirilere hedef olmuştur.

La Science chez les Turcs Ottomans hakkında Türkiye'de yayılan ilk tanıtılardan birisi, Adıvar İstanbul'a dönükten birkaç ay sonra *Yücel* dergisinde A.Vedat Günyol (1911-2004) tarafından yayımlanmıştır.⁴⁰ 1937 yılında İstanbul'da Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra Paris'e giden ve orada hukuk doktorası yaparken Adıvarlar ile tanışan V.Günyol'un tanıtım yazısı, esas itibarıyle Adıvar'ın eserinin geniş bir özetidır. Amaç, henüz Türkçesi yayımlanmamış kitabı Türk okuruna tanitmaktır. Günyol'un tek yorumu, eserin “bitarf bir etüt” olduğunu ve yazısına, Adıvar'ın olumsuz değerlendirmelerini aksettirmemiştir. Tanıtım yazısının kitabı ayrıntılı bir özet olması ve Adıvar'ın o yıllarda İstanbul'da bulunması, yazının Adıvar tarafından gözden geçirilmiş olabileceği düşündürmektedir.

1941 yılında, Fransızca baskından ve Adıvar'ın Türkiye'ye dönüşünden iki yıl sonra, *Varlık* dergisinde (Ankara) Cemal Sezgin⁴¹ imzalı bir tanıtma yazısı yayımlanmıştır.⁴² Sezgin yazısına “Günlük bir gazetenin bir köşesine sıkıştırılmış bir fikradan başka matbuatımızda mevzuubahs edilmiş olduğunu görmediğim bu eseri elde etmek için hayli sıkıntı çektim” cümlesi ile başlamıştır. Eserin Paris'te ve Fransızca olarak basılmış olması, İstanbul basınına yansımاسını engellemiştir ve teminini güçlendirmiştir. Tanıtmanın amacı, kitabı içeriğini ve Adıvar'ın fikirlerini Türk okuruna aktarmaktır. Sezgin,

³⁹ Molla Lutfî, *Kabîz-ı Acemi* ve Sarı Abdurrahman'ın idamlarını saymakla beraber, Batı dünyasından benzer bir örnek olarak Giordano Bruno'nun Roma'da yakılması (1600) vermektedir. Abdülhak Adnan-Adıvar, *Osmâni Türklerinde İlim*, İstanbul, Maarif Matbaası 1943, s.47, 98-100.

⁴⁰ Vedat Günyol, “*Osmâni Türklerinde İlim*”, *Yücel*, c.X, sayı 55, 1939, s.22-30.

⁴¹ C.Sezgin, Doğu dilleri uzmanlarından ve İstanbul'da konsolosluk yapmış olan Clément Huart'ın (1854-1926) *Litterature Arabe* adlı eserini (1.bs., Paris 1902) *Arap ve Arap Dilinde İslâm Edebiyatı* başlığıyla ve notlar ilavesiyle Türkçe'ye çevirmiştir (1.bs., İstanbul, Kanaat Matbaası, 1944, 240 s.). Diğer baskısı, *Arap ve İslâm Edebiyatı* başlığı ile 1971'de Ankara'da yapılmıştır (439 s.).

⁴² Cemal Sezgin, “*La Science chez les Turcs Ottomans* (Osmanlı Türklerinde İlim),” *Varlık*, Yıl 8, c.XI, sayı 191, 1941, s.544-546.

Osman Şevki Uludağ'ın (1889-Tarihi (1925) adlı eserinde, Osmâni Türklerinde İlîm adlı kitapların eksik olduğunu eserinin hem bir açığı doldurduğunu yazmıştır. Sezgin'e göre kitap,

tamamen objektif bir tarihçilik, rağbet bulan tarihi romantizm gibi her bakımdan değil, hiçbir zaman ihtiyaç yoktu bırakmalıyız. Biz aradıkları muhtelif kütüphanelerin raf etmek hakkımızdır zannediyorum, olan eserin bir Türkçesini ne

La Science chez les Turcs Ottomans Paris'te, École des Langues Orientales, Henri Massé (1886-1969) tarafından medreselerde ulema yetiştirmek (astroloji vb.) değil fakat mate incelediğine dikkat çekmiştir. Belirttikten sonra Adıvar'ın dege

Adıvar'ın, eserini değerlendirmesine⁴³ göre kitap, telkin eden bir eserdir. Tek üzüntüsü Adıvar, Osmanlı biliminin İslâm'ın Türk âlimleri üzerinde etkisi bire edilebilecek Arap alimler (İbn Sina, Zira, Sarton'a göre, İspanyol Maimonides (İbn Meymun) keşfetmiş büyük atalarımış gibi söz ediyor. Diğer taraftan, eser, Türkiye'de durumundan söz etmek, Türkiye'ye giriş sürecinin çok

⁴³ Dr. Osman Şevki Uludağ tarafından *Turcologie* adlı eserde yer alan konulara kişisel cevapları nitelikindedir.

⁴⁴ H.Massé, “Abdülhak Adnan. *La Science chez les Turcs Ottomans*”, Janvier-Mars 1939, p.148-150.

⁴⁵ G.Sarton, “Abdülhak Adnan – La science chez les Turcs Ottomans”, Isis, Vol.XXXII, 1940 (Reprint 1987). Adıvar, “Salih Zeki ve Asâr-ı Bâkiye,” s.3-9 ve C.Sarac, *Salih Zeki Bey Hayatı*, 2001 içinde s.139-152.

kanaatindedir. Bunun dışında, kitapta adı geçen eser veya yazarlar hakkında sorular yöneltir veya eklemeler yapar, dizindeki bazı düzensizliklere dikkat çeker. Sonuç olarak kitap, gelecekteki araştırmalar için sağlam bir temel oluşturacak ‘iyi ve makbul’ bir eserdir.

Adivar, Sarton'un *Isis*'teki eleştirilerini Türkçe baskının sonunda cevaplamaya çalışmıştır.⁴⁶ Tenkitlerden birincisi, yukarıda da ifade edildiği gibi, Adivar'ın Osmanlı bilimini belli bir tarihte –İznik Medresesi'nin kuruluş tarihi, 1330-1332– ile aniden başlatmış, öncesi hakkında bilgi vermemiş olmasına rağmen, Adivar'ın cevabı açıktır: Anadolu Türk Beylikleri dönemi bilimsel faaliyetleriyle ilgili çalışma bulunmadığı ve bu dönemi bizzat araştırarak yazmak için de ömrünün yetmeyeceği düşündüründe olduğu için bu dönemi ele almamış ve görevi gençlere bırakmıştır. On dokuzuncu ve yirminci yüzyılda bilimin Türkiye'deki durumundan söz etmemesi de, yine bu konuda yeterli çalışma yapılmamış olmasından ve Paris'te bu konuda çalışma yapmanın zorluklarından kaynaklanmıştır. *La Science chez les Turcs Ottomans* ile aynı yıl, Tanzimat'ın yüzüncü yılı münasebetiyle 1939'da yayımlanan kitapta, Tanzimat sonrası Türkiye'de bilimin tarihi, bilim dallarının uzmanları tarafından gözden geçirilmiştir ama bu ancak bir başlangıç olarak kabul edilebilir.

Isis'te yayınlanan tanıtımı İngiltere ve Almanya'da yayımlanan diğerleri izlemiştir. Bugün Yakın Doğu İslam ve Osmanlı tarihi uzmanı olarak dünyaca tanınan, ancak Adıvar'ın kitabının yayımlandığı tarihte Londra'daki School of Oriental Studies'de okutmanlık yapmakta olan Bernard Lewis (doğ.1916), eseri "mükemmel bir küçük kitabı" (excellent little book) olarak nitelemiştir.⁴⁷ Eseri, Türk düşüncesinin Ortaçağ geleneğinden çıkış Avrupa fikirlerine açılış sürecini anlatması bakımında önemli görmektedir. Diğer taraftan Türk kültür tarihinin ihmali edilmiş bir alanını – matematiksel bilimler, doğa bilimleri ve tıp tarihi – incelemekte, birçok önemli kişilik (Piri Reis, Kâtib Çelebi, İbrahim Müteferrika vd.) üzerine monografiler ve hatta Osmanlı sosyal tarihine ait ayrıntılar (tıbbi uygulamalar ve tıp öğrencilerinin alışkanlıklar) içermektedir. Lewis, Adıvar'ın âlimlerin ırk meselesine girmeyip "Osmanlı Türkleri" nitelemesini "akıllica" bulmuştur.

Almanya'da yayımlanan iki tanıtımından biri⁴⁸ Berlin'den doğubilimci Richard Hartmann (1881-1965) tarafından yazılmıştır. R. Hartmann, daha ziyade kitabı konusuna, zengin kaynaklarına dikkat çektiğinden sonra, bazı

⁴⁶ Adnan-Adıvar, "Sözü Bitirirken," *Osmanlı Türklerinde İlim*, İstanbul, Maarif Matbaası, 1943, s. 206-7.

⁴⁷ "La Science chez les Turcs Ottomans by Abdulhak Adnan," Reviewed by B. Lewis. *Bulletin of the School of Oriental Studies, University of London*, Vol X No 2 (1940) pp 486-87.

⁴⁸ R. Hartmann, "Adnan, Abdulhak: *La Science chez les Turcs Ottomans*," *Orientalistische Literaturzeitung*, Vol. XLIV, No. 9, September 1941, p. 367. *Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft*'ta yayımlanılan tanıtımı temin ettiğimizde ayrıca yayımlayacağız.

gramer ve basım hatalarını işaret etmektedir. İddiasında olmayan, konuyu en geniş bir okuyucu kitlesinin ilgilendirmiştir.

İstanbul Dönemi (1939-1950)

La Science chez les Turcs adlı eserini yazarak, eserleri incelemek ve genişletecek malzeme toplamaktır.

Bu arada, İstanbul'a gel
Isis'te yayımlanır. Bu yazışda
bulduğu ve A.Gölpınarlı'nın ta-
Tansukname-i İlhanî der U
tanıtmaktadır.

Molla Lütfi projesi (1940)

Adıvar'ın, İstanbul'daki çatı tarihi çalışması, Arapça metin profesörlerinden Şerefettin Yağlı Lütfi'nin⁵¹ *Ta'zif ül-mezbah* ilgilidir.⁵² Adıvar, İstanbul'dakı

⁴⁹ 12 Haziran 1939 tarihinde G.Sarton'a
University

⁵⁰ Tansukname-i İlhani der Fünun u Ulu
Tıp Tarihi Enstitüsü No.14. İstanbul, M.

51 Molla Lütfi, Fatih Sultan Mehmet ve Lütfi'nin bilgisi ile tanınan Molla Lütfi, aynı zamanda Kuçu'nun tavsiyesi ile getirilmiştir. II. İbrahim

52 sapıklık ve dinsizlik ile suçlanıp öldürülmüş olsalar da, Delos Problemi' olarak bilinen hacminin iki katına çıkarma' problemi olarak adlandırılmasının sebebi, Plutark'ın (MS 45-120) verdiği bilgilere dayanır. Tanrı Apollon'un bilgesine başvurmuş olanlar büyüküğünde yeni bir sunağın inşa edilmesi konusunda mesele kübün iki katı hacmindeki yeni yapılmaya başlamıştır. Ada halkı Platon'un bu problemi adıyla da alır. Lüt Apollon'un tapınağın içinde çıktıığını bildirir. Bunu katına çıkarılırsa vebanının söneceğini biraradır.

araştırmacılarından Henry Corbin ile birlikte risalenin Fransızca çevirisini yapmış; Molla Lütfi'nin biyografisini içeren, eseri tanıtan ve bilim tarihi bakımından değerlendiren 33 sayfalık bir giriş yazısı hazırlamıştır. Giriş, Fransızca çeviri ve Arapça metin, hepsi birarada, Paris'te 1940'ta yayımlanmıştır [11]. Giriş yazısı, Yunan ve İslam matematik tarihi konusundaki araştırmalara dayalı olarak hazırlanan bir araştırma makalesi niteliğindedir.

Adıvar ve Corbin, risalenin yazılış düzenini ve içeriğini incelemiş, kaynaklarını tartışmışlardır. Molla Lütfi'nin kaynakları arasında on üçüncü yüzyıl İslam coğrafyacısı Kazvinî'nin eseri⁵³ bulunmuş olmalıdır. Zira hem Molla Lütfi'de hem de Kazvinî'de Delos'tan ve Tanrı Apollon'un bilgesinden söz yoktur. Buna karşılık İsrail'in peygamberinden bahsedilmektedir. Ancak çözüm için yine Platon'a başvurulmuştur. Molla Lütfi'nin tapınağın için bir org bulunduğunu bildirmesine dayanarak, Adıvar ve Corbin, Molla Lütfi'nin eserinde Bizans kaynaklarının bulunabileceğini sürmüşlerdir.

Osmanlı Türklerinde İlim (1943)

Adıvar, İstanbul'a döndükten dört yıl sonra, *Osmanlı Türklerinde İlim* [13] adlı eseri yayına hazırlırdır. 1943 yılı başında, *La Science chez les Turcs Ottomans* adlı eserinin Türkçe çevirisinin Maarif Vekilliği hesabına bastırılmasının uygun görüldüğünü bildiren Maarif Vekili Hasan Ali Yücel imzalı bir mektup kendisine ulaşır.⁵⁴ Ağustos 1943'te satışa çıkan kitap hakkında ilk tanıtım Fuat Köprülü'den gelmiştir ve Adıvar'ın çalışması için alabilecegi en büyük övgülerden biri olmuştur.⁵⁵

Türkçe baskısı, Fransızca baskının tercumesinden ibaret değildir. Adıvar, yeni baskısı İstanbul kütüphanelerinde incelediği yazma eserler ve yazarları hakkında yeni bilgiler eklemiştir, 174 sayfalık küçük boy Fransızca baskı, 225 sayfalık orta boy esere dönüşmüştür. Ancak, ikinci baskının önsözü okunduğunda, Adıvar'ın Osmanlı bilimi hakkındaki kanaatinin değişmemiş olduğu görülür.⁵⁶

Bu eseri okuyanlar, Osmanlı Türkiye'sinde müsbet ilimlerin XIX. Asra kadar ancak "arap ve fars dillerindeki ilim" in eksik ve bazen da yanlış bir devamından ibaret olup, ne muhteva ne de metod itibariyle, "yunan mu'cizesi"nin şarka intikali ile aldığı sekilden ayrı bir şekil almadığını ve mamafih bu ilimlerin,

⁵³ Al-Kazvinî'nin sunak meselesini içeren bir eseri olduğunu Adıvar'a Kahire Fuad I Üniversitesi profesörlerinden Paul Kraus bildirmiştir. Abdülhak Adnan, *La Science chez les Turcs Ottomans*, s.45.

⁵⁴ 29.1.1943 tarihli bu mektup (İst.Üniv. İstanbul Tip Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁵⁵ Şeref Etker, "Adnan Adıvar için övgü ve eleştiri," *Osmanlı Bilimi Araştırmaları*, c.VII, sayı 2, 2006, s.111-117.

⁵⁶ Abdülhak Adnan-Adıvar, "Söze başlamadan," *Osmanlı Türklerinde İlim*, s.IX.

garptan fikir ve metod alarak onların ehemmiyetle belirtilebilir.

Adıvar'ın bu açıklaması, katkılardan yükseltmemesi, kitabın diğer irklara mal eden bir belge ve benzeri görüşler, "Harbin o ırkçılığı" bağlanmıştır.⁵⁷

Zaman zaman fikir hayatında Adıvar'ın *Osmanlı Türklerinde İlim* mefahirimizi başka irklara manevi namuslu kitabı Türkülükle bir zaman bu zata ben *Vatan ga*

Bazı kimseler, birinci sahne "eski Türk kültür hayatının bir mirası, bir bakışını, siğ bir milliyetçilik telâkî" aşağıda görüşebilecegi gibi, olumlu

Osmanlı Türklerinde İlim Tarihî hissini hiç de duymadan hâlde tesbit ve mukayesesesi ile vücuta ilim adamının bu zaviyedede kümbe kükümseyenleri de, hiçbir hâl memnun etmemiş olabilir. Çünkü o, yakın tanıldığı ve çok sevdiği yalnız yürümüştür.

Eser, gelişmemiş tarafları bakımından da önemli ve değerlidir.

Kendini her şey sanan, hiçbir bunları müspet bir şekilde bize tanıtacak ve inandıracak *Osmanlı Türklerinde İlim*'da vesika ve hükmü var. Çok sevilen bir nevi korku ve korkusuzluk, ne olursa olsun hakikat hiçbir zaman bir kenara konacak herhangi bir üzerinde bulundurup, memleketi için, sık sık müracaat edilmesi gereklidir.

⁵⁷ Cahid Tanyol, "Adnan Adıvar'ın düşünceleri,"

⁵⁸ Mehmet Kaplan, "Tarih Boyunca İlim ve İlahi,"

⁵⁹ Kâzım İsmail Gürkan, "Adnan Adıvar,"

⁶⁰ Mehmet Kaplan, "Osmanlı Türklerinde İlim,"

1926'da Deutsche Morgenlaendischen Gesellschaft (DGM)'ın İstanbul şubesini kurmak için Türkiye'ye gelen ve 1935-49 arasında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Doğu dilleri hocalığı yapan Alman doğubilimci Hellmut Ritter'e (1892-1971)⁶¹ göre Adıvar, "Sarton'un hiçbir zaman dolduramayacağı bir boşluğu fevkalade güzel bir tarzda doldurmuştur." Arap ve Fars milletleri, bu eser ile kıyaslanabilecek bir eser yazmamışlardır. Ritter, kitabın birer nüshasını hocası C.Brockelman'a, *Orientalische Literatur Zeitung*'a (OLZ) ve *Zeitschrift der Deutsche Morgenlaendische Gesellschaft*'a (ZDMG) göndermek istediğini bildirmektedir.⁶²

Osmanlı Türklerinde İlim, yayınınından dört yıl sonra 1947 yılında Harvard Üniversitesi'nden Richard N. Frye tarafından *Isis*'te tanıtılmıştır.⁶³ R.N.Frye'e göre kitabın önemi, Osmanlı bilimini araştıranlara yayımlanmamış kaynakları veren gerçek bir rehber, bir elkitabı olmasıdır. Frye, Osmanlı bilim tarihinin sorunlarını tartışmanın uzmanlığı dışında olduğunu bildirerek, Adıvar'ın 'Türklerin Batı bilimini izlemekte geri kaldıkları' şeklindeki yorumlarını değerlendirmez, Türkçe (ikinci) basıma eklediği yeni bilgileri sıralamakla yetinir: Fransızca (ilk) basımda yer almayan yazma eserlerin başlıklarını, kütüphane adları ve yer numaraları yanında Brockelmann'da bulunup bulunmadıklarını da belirtmiştir. Tanıtımı öyle hazırlamıştır ki, Fransızca baskıyı ve İngilizce tanıtım yazısını birlikte okuyanlar, yazma eserler hakkında Türkçe basımda verilen bilgilerin büyük kısmına ulaşmış olmaktadır. Diğer taraftan, tanıtma yazısı, , on dördüncü yüzyıldan on dokuzuncu yüzyıla kadar, Osmanlı biliminin gelişim çizgisini genel hatlarıyla okuyucu için özetlemektedir. Frye, Adıvar'ın yazımını "açık ve direkt, örnek alınacak bir model !" olarak nitelendirmektedir.

⁶¹ Thomas Lier, "Hellmut Ritter in Istanbul 1926-1969," *Die Welt des Islams*, New Ser. Vol.38, issue 3, The Early Twentieth Century and its Impact on Oriental and Turkish Studies (Nov.1998), pp.334-385.

⁶² H.Ritter'in A. Adıvar'ın Ankara'daki adresine (Ayet Sayar evinde, 40 Bayındır Sok. Yenisehir) yazdığı 25.7.1943 tarihli mektup, (İst Üniv. İstanbul Tıp Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi)

⁶³ 25.7.1945 tarihinde mektup. (İst.Univ. İstanbul Tıp Fak. Deontoloji Anabilim Danı arşivi).

Richard N.Frye, "A.Adnan Adıvar: *Ottoman Turks in Science* (Science among the Ottoman Turks)," *Isis*, Vol.XXXVIII, No.1/2 (Nov., 1947), pp.121-125. Richard Nelson Frye (doğ.1920) İran ve Orta Asya araştırmaları uzmanıdır. 1948-1990 yılları arasında Harvard Üniversitesi'nde profesörlük yapmış, bu üniversitede Orta Doğu Araştırmaları Merkezi'ni ve Amerika'da ilk İran araştırmaları programını kurmuştur.

DEUTSCHE MORGEN
ZWEIGSTELLE IST
Prof. Dr. H. RITTER

Pek muhterem Adnan

Dün talebelerimden biri
Her nekadar dahisikile
lehindedir. Sarton'un h
fevkelade güzel bir tar
değil, syni zamhada da T
şark milletleri, ne arab
esere malik dekilller, he
hem şark ilmini ve usulü
farris el-meydaneyn mevc
Kessera llshu emsâleküm
Kitebinizin bir nushasını
fede etmesi için hocamı
eserin mshasının nesri i
mustaçnîyenin an
il-iâsîretileyâ - bir
lara berayıtekdir gön
her halde çok sevinecek
kendisine, bu kadar özle
mujdesini MİMERİS verebil
olmaysağından eminim.
rica ve) hürmetlerimin

Bu tanıtımın daha öbeklenirdi. Sayılı bunu yapma tarafından yayılmasına yayılanan *Hayatta En H* Adnan Adıvar'ın eserlerine H

⁶⁴ A.Sayılı, *Hayatta En Hakiki Mürşit* Enstitüsü yay., 5"; 2.bs., Ankara, Güneş, 2001.

tarihine ve kültürüne meraklı okuyucuya hitap etmiş olmalıdır: Zira kitabın yayılmış olduğu tarihte, Türkiye'de bilim tarihi konusunda çalışanların sayısı çok sınırlı ve bilim tarihi araştırmaları henüz kurumsallaşmamış idi.⁶⁵ İlk kursu, Ankara'da, A.Sayılı tarafından 1952'de kurulacaktı. Adıvar'ın araştırmalarının, G.Sarton geleneğini izleyen kursun çalışma programının şekillenmesinde – en azından kuruluş yıllarda – herhangi bir etkisinin olduğu söylenemez. Eser, 1984 sonunda İstanbul Üniversitesi'nde kurulan Bilim Tarihi Anabilim dalının verdiği bilim tarihi lisans derslerinde yardımcı ders kitabı olarak kullanıldı. Ancak, konusundaki ilk ilmi teşebbüs olduğu belirtile de, içerik ve bakış açısı bakımından eleştirildi: "Kitapta bilgi eksiklikleri ve hatalar bulunduğu gibi, o nesil Türk aydınlarının Osmanlı tarihi karşısındaki öfkeli yaklaşımlarının tesiriyle, Osmanlı bilimine bu bakışlarını yansıtma talihsizliğini taşıdığını" ifade edildi.⁶⁶ Burada, Adıvar'ın araştırmalarını kurumsal destekten yoksun, yalnız başına ve kendi merak ve gayretiyle yürüttüğünü unutmamak gerekir. Etrafında, ona araştırmalarında yardımcı olacak öğrenciler veya bir araştırma ekibi yoktur. Bu husus onun eserini daha da değerli kılmaktadır. Diğer taraftan, Adıvar'ın Osmanlı biliminin yetersizliğini ortaya koymak gibi bir hedefle araştırmalarına başlamadığını belirtmek gerekir. Adnan Adıvar'ın dünya görüşü özünde gelenekçidir; Osmanlı kültüründen hiç kopmadığı söylenebilir. Avrupa kütüphanelerindeki sınırlı araştırmalarının sonucunda elde ettiği verileri, aynı dönemlerde Avrupa'daki gelişen bilimin tarihiyle karşılaştırarak kişisel değerlendirmesini ortaya koymuştur. İstanbul kütüphanelerindeki çalışmalarıyla, kitabını geliştirmiş ise de, olumsuz değerlendirmesini değiştirmemiştir. Ayrıca Adıvar, Osmanlı'da bilimsel eserlerin, bilim adamlarının bulunmadığını söylemez – aksine ulaşabildiği her eseri kitabına almıştır – ancak bu eserlerin içерdiği bilgilerin, İslam'dan miras alınan birikime yeni, orijinal bilgi katmadığını ve Osmanlı Türklerinin Avrupa'daki yeni bilimsel bilgiyi – teknik bilgi hariç – ne ölçüde izlediğini, aktardığını tartışmaya açmıştır. Adıvar'ın eserinden yaklaşık 60 yıl sonra, Osmanlı döneminde üretilmiş (telif, tercüme, muhtasar/özet, şerh/açıklama vd.) bilim eserlerinin katalogları yayımlanmıştır.⁶⁷ Bu kataloglardaki eser sayısı, Adıvar'ın o günkü imkânlarıyla kütüphanelerde şahsen çalışarak belirlediği eserlerden sayıca daha fazla olmakla birlikte, Adıvar'ın başlattığı tartışma bugün de sonuçlanmış değildir.

⁶⁵ Feza Günergun, "İ.Ü. Bilim Tarihi'nin Kurumsallaşması: Araştırmalar ve Eğitimi Programları (1984-2004)," *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi: Türk Bilim Tarihi*, c.II, sayı 4, İstanbul 2004, s.545-580.

⁶⁶ E. İhsanoğlu, "Osmanlı bilim tarihi konusundaki araştırmalar hakkında bazı notlar," *Osmanlı Bilimi Araştırmaları*, İstanbul, İst. Üniv. Edebiyat Fak. Yay. 1995, s.50.

⁶⁷ IRCICA'nın (İstanbul) "Osmanlı İlim Tarihi Literatürü Serisi" içinde 1997'den itibaren astronomi, matematik, coğrafya, ve tabii ve tatbiki bilim dalları için yayımlanan bio-bibliyografyalar.

Tarih Boyunca İlim ve Din

Adıvar'ın İstanbul'da yazdığı *İlim ve Din*'dir [14]. Eser *Osmanlı İlim ve Din* olmasına rağmen, Halide Edip, Cemal ve Mihrişah'a göre büyük olasılıkla, Adıvar'ın yazdığı ilk bilim tarihi projesi olmasında

Adıvar'ın Londra'da yaşadığı konusundaki araştırmaları yanına konferans ve kitaplarıyla da tanınmaktadır. 1953'teki *Evolution in Science and Tekamül* başlığı ile Türkçe'ye "O tercümeye bir mukaddime yolu meydana gelmiştir" ifadesi,⁶⁸ Mihrişah'a telifine götüren temel eserlerden ayrıca, *Tarih Boyunca İlim ve Din*

Adıvar'ın din-bilim ilişkisini yüzeyin altında geliştirilen kutsallık ve olasılık unsurlarının, 1925'te bilimin doğa yasalarını açıklamasıyla İlahiyatçılar ve hatta bazı fizikçiler bilimin gücünü sarsıldığını ifade etti. Bir din ile bilimi uzlaştıran yerin üstünlüğünü savunan bilim adı yaratmıştır. Bu yeni akım ve deyişiyile "kafasına çarpan bu hikâyesi"ni yazma hevesini ve senesindeki din-bilim ilişkisini oncesi devirlere, bilim-din ilişkilerine

Kitap, Museviliğin, Hıristiyanlığın incelemekteyse de, esas itibarıyla gelişimi içinde din-bilim ilişkilerini anlaşılmazlıklarını, çekişmeleri açıktır.

⁶⁸ "Neden acaba ilk eseri "ilim ve din"?" Adıvar'ın Portresi," *Doktor Abdülhak Adıvar*.

⁶⁹ Abdülhak Adıvar, "İlimi Vakıflarla" (1930).

⁷⁰ Diğer iki eser, yayım tarihi sırasına göre *The History of the Ottoman World* (Cambridge 1929) ve A.N.Whitton (1930) başlıklı eserleridir. Abdülhak Adıvar.

⁷¹ Abdülhak Adıvar, *Tarih Boyunca İlim ve Din*.

görüş ve yorumunu eklememiştir. Bununla birlikte, kitabın son satırları, insanlığı karanlıktan aydınlığa bilimin çıkaracağı yönündeki kuvvetli inancını yansıtır.

Kitabın çıkış noktası 1920'lerdeki bilimde sarsıntı tartışmaları olsa da, Felsefeci Dr. Ziya Somar'ın (1906-1978) ifadesiyle⁷²

Bütün Garp ilim kültürünü, felsefe ve din düşüncesiyle beraber, bir bütün halinde ve canlı bir panorama şeklinde gözümüzden geçirecek bir tarih yapmak istediler. Burada ne ilimle dinlerin birbirlerine nasıl çelme takıtlarını göstermeği, ne de, ilimlerin dirlere nasıl yan çizdiklerini dramatik bir hikâye üslubıyla anlatmayı düşündü. Belki de bir Felsefe Tarihi kanevası içinde bir İlim Tarihi olacaktı. Fakat felsefe kelimesinin (metafizik) geleneğine karşı haklı kuşkusuna olan her müsbet ilim kafalı insan gibi, Doktor Adnan Adıvar da kitabını baştan başa işleyen felsefi düşünüşün hâkim tesirine rağmen, buna bir ilmî felsefe tarihi şekli vermedi (*Tarih Boyunca İlim ve Din*) adını uygun buldu.

Kitabın kaynakçası, Adıvar'ın, başta bilim tarihi, felsefe tarihi, dinler tarihi olmak üzere değişik konularda Fransızca, İngilizce, Almanca ve Türkçe yazılmış 150'ye yakın eseri incelediğini göstermektedir. Bunlar arasında, A.Einstein, M.Planck, L. de Broglie gibi fizikçilerin; J.Draper, H.Bergson, E. Boutroux gibi din-bilim ilişkisini ele alan yazarların; G. Sarton, A.Mieli, A.Rey, R.Ball, J.Needham, C.Singer gibi bilim tarihçilerinin; B. Russell, W. Heisenberg gibi filozofların eserleri yanında IX. Uluslararası Felsefe Tarihi Kongresi (Paris 1937) bildirileri ve *Isis* dergisi gibi yayınlar bulunmaktadır. Adıvar, Türk yazarlardan Ahmed Mithat, Akıl Muhtar Özden, Fuad Köprülü, Hüsnü Hamid Sayman, Kâtib Çelebi, Mehmed Mansur, Mehmed Refik Fenmen, Salih Zeki, Şerefeddin Yaltkaya, Vasfi Yener'in eserlerini, Türk Tarih Kurumu'nun İbn Sina kitabını ve Üniversite Konferansları (1935-42) adlı diziyi incelemiştir.

Adıvar, yüz elliye yakın kaynağı inceleyip, yeni bir düzen içinde yazdığı metni "kompilasyon (toplama)" olarak nitelendirmekten çekinmemiştir. Bilim-din ilişkisi konusunda bir eser tercüme etmek yerine derleme yapmak, çok sayıda esere başvurmasını gerektireceğinden onun için daha öğretici olacak ve herkesin anlayabileceği dilde bir metin ortaya çıkarabilecektir. Eseri avamileştirme (vulgarisation) şeklinde yazmak için çok uğraştığını ancak bilimsel ve felsefi kavramları, onların manasını bozmadan basit, herkesin anlayabileceği şekilde ifade etmenin güçlüğünden bunda tam başarılı olamadığını itiraf eder.

Eserin derleme olduğunu öğrendiklerinde, yalnızca "orijinal eser ve senteze önem veren bazı münevverlerin dudak bükeceklerini" tahmin

⁷² Ziya Somar, "Doktor Adnan Adıvar," *Doktor Abdülhak Adnan Adıvar*, s.179-180.

etmektedir. Ölmez eserlerin "orijinal eserlerin doğmasını bir yerde tercümeye koşacak yerde okuyucu için daha faydalı" olduğunu

Yayınına takiben gazete yetişmiş yazarlar tarafından ese Tıp Fakültesi profesörlerinden L. kitap koleksiyonumu zengin tarafından okunmasının gerekliliği başarılarını sergileyen Adıvar'ın ederek, Türkiye'de ilmi zihniyet kitabı "ilim tarihi" eseri olarak

Edebiyatçı Vâlâ Nureddin etmesini bilen bir münevver olmak içinde bilimin "din ile kâh birlikte" herkesin anlayacağı şekilde L. alıntılar "sîrf bizden olanı" kaynaklanmıştır ki bu da, o geleneklerin birisi felsefe – din ilim tarihi – olmalıdır. İslâm ilâhiyatçıları, mutasavvîfler, İskenderiye Kütüphanesi'nin açıklamaktadır⁷³

Edebiyat Fakültesi'nin doçentlerinden Mehmet Kaplan, *Tarih Boyunca İlim ve Din*, skolastik zihniyet ile ilmî cereyan eden mücadeleleridir. Aynen alanda teşrih ve mahkûm ettiğinde, tarihinde bütün genişliği ile ortaya çıkmıştır. Ancak doğayı inceleyerek varlığına inanmış, Adıvar'ın eserini anlamağa bile çalışmak istediği skolastik zihniyeti, Adnan Adıvar'ın eserleri genelde

⁷³ Gazete tanıtma yazılarından kitabı yayıldığını anlaşılmaktadır.

⁷⁴ Akıl Muhtar Özden, "Bir kitab hakkında," 2 Mayıs 1944 (İst.Üniv. İstanbul Tıp Fakültesi Arşivleri, Akıl Muhtar Özden, Ankara, Türk Kültürü Araştırmaları)

⁷⁵ Vâ-Nû [Vâlâ Nureddin] "Tarih Boyunca İlim ve Din" (Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁷⁶ Mehmet Kaplan, "Tarih Boyunca İlim ve Din"

öneMLİDİR.” Bir edebiyatçı olarak *Osmanlı Türklerinde İlim*'in uslubunu monoton ve neşesiz bulan Kaplan, *Tarih Boyunca İlim ve Din*'de Adıvar'ın ifade kıvraklığını ve canlılığını yakaladığını, konunun her satırda genişlediğini, fikrin derinleştiğini, başkalaştığını, renk ve ışık kazandığını, kitabı zevkle okunduğunu yazmıştır.

Rıza Tevfik de, kitabı özellikle üniversite gençliğine tavsiye etmektedir. Kitap, Osmanlı Türkîyesi'nin ilim tarihinde benzeri yazılmamış bir eserdir. Rıza Tevfik ilk yazısında,⁷⁷ Adıvar'ın Eski Yunan filozoflarılarındaki değerlendirmelerinin doğruluğunu vurdular. İkinci yazısında⁷⁸ ise, kitabın İslâm'da din-bilim ilişkisini konu alan bölümlerini değerlendirdir. Rıza Tevfik'in “dinin ilmi mübaheselere mütehâkkimane müdahalesi” olarak nitelendirdiği skolastik felsefeyi, Adıvar'ın çok iyi ve kolay anlaşılır tarzda açıklamıştır. Rıza Tevfik, ilim ve dinin ayrı tutulmasını yoksa aralarındaki ‘husumet’in süregeleceğini savunan İbn Rüşd ve ayrıca Fârâbi ve İbn el-Heysem hakkında Adıvar'ın verdiği bilgileri beğenir. Rıza Tevfik, bu değerlendirmeleri yaptığı yıllarda 75 yaşındadır ve Adıvar'ın kitabı hakkında yazarken, öğrencisinin başarılı ödevini değerlendiren bir hoca gibidir.

Ankara Üniversitesi DTCF sosyoloji doçenti Niyazi Berkes'e (1908-1988) göre kitap, ilimin gelişimini din-bilim ilişkisi bakımından ele aldığı için alelâde bir ilim tarihinden daha üstün bir eserdir. *Osmanlı Türkleri'nde İlim* adlı eserin ‘bütün meziyetlerini’ taşımaktadır. Adıvar, Fransız Devrimi sonrasında bilimin yükselişi karşısında dinin teologik temellerinin yıkılması ve dine dayalı geleneksel toplum düzeninin bozulması üzerine “cemiyyeti bu modern ilim denen şeye dayanan materyalistlerin eline kaptırmak” istemeyen çevrelerin I. Dünya Savaşı sonrasında bilimin yeniden yapılanma ihtiyacı karşısında başlattığı “irtica hareketleri”ni derin bir anlayış ile anlatmaktadır. Bu bakımından üstün bir eserdir. Bununla birlikte Berkes'in eleştirileri vardır: Psikoloji, sosyoloji ve sosyal antropoloji ihmâl edilmiş, bilim-din ilişkisi sosyolojik bir çerçeve içinde ele alınmayıp, A. Smith, Malthus Ricardo ve K. Marx gibi yazarların eserleri “ciddi bir alakaya hedef olmamıştır.”⁷⁹

Ahmet Emin Yalman'a göre⁸⁰ “ilim ile din arasındaki mücadelenin hikâyесini böyle bir üslupla anlatan kitabın eşine en ileri memleketlerin

⁷⁷ Rıza Tevfik, “Tarih Boyunca İlim ve Din,” *Akşam*, 3 Haziran 1944, s.2, 4 (İst.Üniv. İstanbul Tıp Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁷⁸ Rıza Tevfik, “Tarih Boyunca İlim ve Din – Dr. Adnan Adıvar'ın eseri” *Akşam*, 24 Haziran 1944, s.5, 6 (İst.Üniv. İstanbul Tıp Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁷⁹ Niyazi Berkes, “Tarih Boyunca İlim ve Din,” *Tan*, 2 Ağustos 1844 (İst.Üniv. İstanbul Tıp Fakültesi Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁸⁰ A.E.Y [Ahmet Emin Yalman], “Tarih Boyunca İlim ve Din,” *Vatan*, 12 Temmuz 1944. İst.Üniv. İstanbul Tıp Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi.

edebiyatında da nadir tesadüf ed Avrupa ve Amerika'da dinin Türkiye'den de “dinin garp tibi” Ahmet Mithat Efendi'nin mayın bu yasak II. Meşrutiyet'e kadar kuramından (tekamül nazariyesi) kuramından bahseden ilk tıbbi II.Meşrutiyet'te bile dış doldurulmamemesi ve ilk fetvanın 1924'te Kâzım Efendi tarafından imzalandı.

Isis'teki tanıtım, Princeton Studies) profesörü Lewis W. Thomas (1905-1992), *Tarih Boyunca İlim ve Din*, Adnan Adıvar'ın eseri konusu ve potansiyeliyle en önde gelen bilim tarihçileri arasında olmadığına rağmen, başarısının düşüncesi yanında İslâm düşüncesi tarafsızlıkla, sağduyu ve düzeni açıklayan, uzlaşmazlıklardan ve konunun esası incelenmiştr. Okuyucusunun eline şartsızca dâvâ sunulmuştur. İslâm dillerinde yâni de benzerleri az saydadır. Türk Eserin dili konusuna gelince, aşırı “saflaştırılmış” yeni Türk olgun ve hoşgörülü kişiliğini yaşıyor ve özellikle bu kitabın potansiyelini gençlerinin, onun kendilerine cağırdı.

Tarih Boyunca İlim ve Din Lütfi Karaosmanoğlu (1900-1977) TCF içinde tanıyan Karaosmanoğlu sebebiyle 1925'te Şark İstiklal Cemiyeti'nde görevlendirildi ve serbest kaldıkten sonra 1926'da İstanbul'da bir ugraşmış, ancak 1940'lı yılların sonlarında 1946'da Demokrat Parti'ye katıldı.

⁸¹ Lewis V.Thomas, “Abdulhak Adnan-Akdeniz's Course of History,” *Isis*, Vol.XL, No.1, 1959, Elementary Turkish adlı dilbilgisi kitabı kullanılmıştır.

⁸² Lütfi Düzdemir, *Fevzi Lütfi Karaosmanoğlu* Dahl Yüksek Lisans tezi, 1996. Özeti içindir.

ifadesiyle onun “ilimin geniş havası ve âlemi” içine çekmiş, yazısında Adnan Adıvar'ın iç dünyasına ağırlık vermiştir. Ona göre Adıvar, bu kitabıyla bilimi heyecan verici kılan kişidir.⁸³ *Tanin* gazetesinde yayımlanan bir yazı ise, eserin ilim tarihi yönüne ilgi göstermekten ziyade, kitapta *Islam Mecmuası* kaynak gösterilerek Peygamber Hz. Muhammed'in Arap değil insan olduğu ve İslam'da kadın-erkek eşitliği bulunduğu şeklindeki bilgilere eleştiriler getirmektedir.⁸⁴

Tanıtım yazıları, konferanslar, makaleler

Adıvar, İstanbul'a döndükten sonra, 1946 yılında DP listesinden müstakil milletvekili olarak Meclis'e girinceye kadar, araştırma ve yayılmlara daha çok zaman ayırmayı bulmuştur. Kitaplarını baskıya hazırlamanın ve *Islam Ansiklopedisi*'ndeki çalışmalarının yanı sıra, bilim tarihiyle ilgili eserler için tanıtımlar yazmıştır. Bunlardan birisi, *Akademî Hareketleri* adlı dergide yayımlanmıştır [17]: Kahire'de 1941 yılında yayımlanan ve Ortaçağ sonrası Arap matematiğini ele alan Arapça bir kitap hakkında G. Sarton'un *Isis*'te yayınladığı eleştiriye aktarır ve Salih Zeki'nin *Asâr-i Bâkiye*'si gibi değerli eserleri uluslararası dergilerde tanıtmanın önemine değinir. G. Sarton'un *Introduction to the History of Science* adlı eserinin üçüncü cildi için *Oriens*'te bir tanıtım yayımlar [20].

Adıvar, İstanbul'da bilim tarihi konferansları da verir.⁸⁵ Yüksek Mühendis Mektebi'nde (1945'ten sonra İstanbul Teknik Üniversitesi) 1940'te ve 1945'te matematik tarihi konusunda iki konferans vermiştir. İlk konferansta [21], “Şark”taki (Abbasî dönemi, Meraga ekolü ve İspanya) matematik çalışmalarını, “Arap ilmi”nin Avrupa'ya geçişini, Semerkand ekolünü ve Osman dönemi bilimini örnekler vererek anlatmıştır. Konuşmasında *Islam Ansiklopedisi*'nde yayımlanan maddelere (el-Harezmi, el-Biruni, Ali Kuşçu), Şerefeddin Yalçın, Fatin Gökmen gibi yazarların çalışmalarına atıfta bulunur. Osmanlı Türklerinin Batı'daki bilimi geriden izledikleri fikri, “garp ilmine doğru ilk kıpırdanmaların” Mühendishane-i Bahri-i Hümâyûn ile başladığı görüşü hakimdir.

Mart 1945'de verdiği “Rakamların tarihi” başlıklı ikinci konferansta [16] Mısır, Yunan, Roma, Hint (Arap) rakamlarını ve bunların Avrupa'da yaygın kullanımından sonra ortaya çıkan orijinleri üzerindeki anlaşmazlıklarını Avrupalı

ve Amerikalı matematik tarihçileri bunları tek bir medeniyete m. Konferansı dinlemiştir olan Tibbiyî rakamların tarihini, felsefesine de

Bir gün Teknik Üniversitesi hafızam beni eski bir hayal Dr. A. Adıvar rakamların ta anlatıyor, projeksiyondaki y üslûbla, rakamların tarihini kendimi topladım. Eski Em merhalesinde, kuru rakamlar üstüne kuran (canlı sembol) mantık rakamların semboliz kaldım. 1926'dan 1939'a kat senelerinde kültür ve felsefe

Princeton Üniversitesi'nde 1940 yılında düzenlenen ‘Near Eastern Islam düşüncesi’nin Türkiye'de katılmıştır. Konuşma metni yayımlanmıştır [18, 24]. A. Halkevi'nde verdiği bir konferan-

İstanbul'un fethinin 500. yılını

Adıvar, ömrünün son yılında İstanbul'un fethi sırasında Bizans'ı 29] yayımlamıştır. Onu Bizans birisi, kendi ifadesine göre, on tarihine, bilim ve kültürüne olan ilgisizliğin, “Türk ilmine yakışan doğu bilimcilerinden A. Kimsky asırlardan beri toprakları üzerinde etkilenmediği, Yunan felsefe tercümleri üzerinden aldıkları etmiştir.⁸⁶

⁸³ Fevzi Lütfi Karaosmanoğlu, “İlmi müheyyiç kılan adam,” *Vatan*, 18 Temmuz 1944 (İst.Üniv. İstanbul Tip Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁸⁴ H.Kılıçoğlu, “*Tarih Boyunca İlim ve Din...*,” *Tanin*, 14 Ekim 1947, s.5,7 (İst.Üniv. İstanbul Tip Fak. Deontoloji Anabilim Dalı arşivi).

⁸⁵ Adıvar, İstanbul'da çeşitli konularda konferanslar vermiştir. Yayılmamış olanları belirlemek her zaman mümkün olmamaktadır. Eminönü Halkevi'nde verdiği bir konferans hakkında bilgi için bkz. Feza Günergun, “Türk bilim tarihinin gelişimine tanıklık: Adnan Adıvar – George Sarton mektuplaşması,” s.100.

⁸⁶ Tevfik Remzi Kazancıgil, “Emraz-ı Um

⁸⁷ A. Adıvar'ın Princeton ziyareti ve Amer bsz. Feza Günergun, “Türk bilim t mektuplaşması,” s.97-100.

⁸⁸ A. Adnan-Adıvar, “Bizans’da Yüksek M Eylül 1953, s.2-3.

Adıvar'ın Bizans'a ve Türk İstanbul'a olan ilgisi daha eskilere gider. 1945'teki bir gazete yazısında, "Kaç bin ciltlik bir Bizans-İstanbul kütüphanesi kurulmuştur? Bizans Rumcasını çatır çatır söküp anlıyacak şimdiye kadar kaç genç yetiştirdik? Eski veya Türk İstanbul için yapılmış bir araştırma ile hangi âlimimiz Avrupa ilim âleminde meşhur oldu?" sorularını sormuştur. Aynı yazında, İstanbul'un sanatını ve tarihini Eskiçaqlardan beri inceleyecek bir "İstanbul Enstitüsü"nü kurmayı İstanbul Üniversitesi'nin henüz düşünmemiş olmasını eleştirmekte, bir an evvel böyle bir enstitünün kurulmasını, Bizans Ruması öğretilmenin yanı sıra Türk İstanbul'un tarihi hakkında incelemeler yapıp yayılmasını önermektedir: "Eğer bugün işe başlasak, belki sekiz sene sonra .... ilim adamlarını da bir İstanbul tarihi kongresine çağırarak bir iki keşif, yahut orijinal neticeli bir iki araştırma gösterirsek Avrupalının bizden çok iyi bildiği asma köprü, yer altı şimdennifer yolundan daha kıymetli olan ilim yolundan Garbin zihnine girmış oluruz."⁸⁹

Yukarıdaki görüş ve düşünceler içinde, Adıvar, İstanbul'un fethinin 500. yılında Bizans'ın eğitim tarihini incelemeye karar vermiştir. Kaynakları arasında, E.Gibbon, K.Krumbacher, F.Fuchs, L.Bréhier, Ch. Diehl, G. Sarton'un eserleri bulunmaktadır. Adıvar, Bizans İmparatorluğu'nun değişik dönemlerinde bilime farklı ilgi gösterildiğini açıklayan uzun bir giriş ile başladığı çalışmasını, yalnızca İstanbul'daki eğitim kurumlarının tarihi ile sınırlı tutmuştur. Makalesinde vurgulamak istediği tespitlerden biri, Bizans öğretim kurumlarında din bilimleri diğer bilimlerden tamamen ayrılmış olduğu ve bu ayırimın bizde, medreselerin dışında bir üniversite kurulmasıyla Tanzimat'tan sonra görüldüğüdür. Bizans'ta hür ve serbest tedişatta bulunan üniversite, bilime saygı gösteren patrikhane okulları ve "kara cehl ve taasuba batmış manastır mektepleridir ki" bu mektepler ile üniversite arasında Ortaçağ bulunca ilim ile din tartışması devam etmiştir. Bizanslı âlim ve düşünürler, bilime orijinal katkı yapmayı, Yunan'dan gelen bilim ve felsefeyi yüksek okullar sayesinde muhafaza ederek Batı'ya nakletmişlerdir.

Adıvar, "Fatih Türk İstanbul'un şark ve garp ilmini tekrar kurmaya başladığı zaman Bizans ilminden miras olarak ne bulmuştu?" sorusunu sorarak araştırmasını genişletmiştir. Burada, Fatih'in âlimleri himaye ettiği gibi, Yunanca eserleri kütüphanesine aldığı ve böylelikle Doğu'da bir "Rönesans kırtısı" yaratmak istediği"ni açıklamaktadır. Adıvar'ın yalnızca eski Yunan eserlerinin incelenmesiyle Rönesans'ın oluşacağı fikri tartışmaya açıktır. Adıvar bu çalışmasını, 1953 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde verdiği konferansta "İstanbul'un fethi sırasında Bizans ve Türk kültür vaziyeti" başlığı ile sunmuştur [29]. Aynı çalışmayı, aynı yıl, McGill Üniversitesi'nin (Kanada) İstanbul'un fethinin 500. yılı münasebetiyle düzenlediği ancak

⁸⁹ Abdülhak Adnan-Adıvar, "İstanbul," *Bilgi Cumhuriyeti Haberleri*, İstanbul 1945, s.193-95.

Adıvar'ın sağlık sebepleriyle toplantı çerçevesinde düzenlenen okunmuş, dağıtılmış ve yayılmış Doğu Araştırmaları Merkezi'nden

İslam Ansiklopedisi proje

Adnan Adıvar'ın Türkiye Vekili Hasan Ali Yücel, İstanbul tarihli mektup ile, E.J.Brill y Leiden'de yayımlanmış olan *Islam Ansiklopedisi* edilmesi için Edebiyat Fakültü Bunun üzerine 18 Mayıs 1939'unda Maarif Vekaleti tarafından kabul edilmesi için Edebiyat Fakültü Maarif Vekaleti Adıvar'ı 5 Aralık 1939'da "murahhas müdürlüğü"ne atanmış ve bu görevde görevlendirilen kişilerin, arkadaşlarını bulduğu ve arkadaşları kendi üstleneceğini bildirmiştir. Bu *Islam Ansiklopedisi* Redaksiyon yürüttüklüğe seçilmiştir.⁹⁰ Bu görevini titizlik, özveri vehatta çalışmalarını bizzat denetlemiş, yazdığı *Mukaddime*'ye imzasını Enstitüsü müdürü Albert Gabriele

⁹⁰ Bu toplantıya katılması elzem görülen İş Bankası 1975). Ancak Adıvar, sağlık sorunları sebebiyle Ehemmiyetinin Daimî Manâsı," *Doktorlar ve Halkı*, 1975, s.11.

⁹¹ Maarif Vekaleti'nin hazırlık komisyonu 1939 tarihlidir. [Adnan Adıvar], "Mukaddime," *Mukaddime*, 1950, s.XVIII.

⁹² İslam Ansiklopedisi Redaksiyon Heyeti (İst.Univ. İstanbul Tip Fak. Deontoloji) Avni Başman, Reşit Rahmeti Arat, Şerif Halil Yinanç, Zeki Velidi Togan, Cavit

⁹³ Adıvar, milletvekili olduğu 1946-50 redaksiyon hakkını almamıştır. 1950-51 yılında, dönemin Maarif Vekilini ikinci *Ansiklopedi*'nin geleceğini temin için hükümete kabul ettirmiştir. Ahmet Ateş, s.101; Adnan Bey, hiçbir maddi ve manevi kendi eseri imiş gibi ilgilenmiş ve 1946-50 geçirdiği günler ile hayatının son bir bölümünü "Dr.A.Adnan Adıvar," *Oriens*, Vol.VIII, 1950, s.101.

1947 tarihli bir yazısında, ‘faziletli büyük adam’ olarak nitelendiği Adıvar’ın *Ansiklopedi*’nin başarısındaki önemli rolüne dikkat çekmiştir.⁹⁴

Başlangıçta Leiden baskısının tercümesi hedeflenmiş ise de, Adıvar’ın girişimleriyle yerli ve yabancı bilim adamları yeni maddeler yazmış,⁹⁵ eski maddelere yeni bilgiler eklenmiş ve böylece, *Encyclopaedia of Islam*’dan farklı bir *Islam Ansiklopedisi* ortaya çıkmıştır.⁹⁶ Adıvar’ın ifadesiyle, Türk dünyasına ait maddelerin Leiden baskısında eksik ve hatalı olması, “eseri Türkçe’ye çevirirken elden geldiğince tamamlama” anlayışının benimsenmesini gerekli kılmıştır.⁹⁷

L.V.Thomas'a göre, bu tamamlama, Osmanlı dünyasıyla ilgili maddeler hariç pek önemli ölçüde değildir, ancak Osmanlı dünyası söz konusu olduğunda, *Islam Ansiklopedisi*’nin açıkça yeni bir eserdir.⁹⁸ İlk cüzü 1940 yılında yayımlanan *Ansiklopedi*’ye olumlu, olumsuz eleştiriler getirilmiştir; Adıvar, haklı eleştirileri hoşgörü ve olgunlukla karşıladığı, bunlardan faydalanan, hata tekrarından kaçınmaya çalıştığı anlaşılmaktadır.⁹⁹

Adıvar’ın yazdığı “Mukaddime” [35], şarkiyat araştırmalarının Avrupa’da doğuşu ve gelişmesi yanında Türkiye’deki Türkiyat araştırmalarının ve ansiklopedi yayımculığının geçişini özetlediği gibi, *Islam Ansiklopedisi*’nin yayın çalışmaları hakkında bilgi vermektedir. Mukaddime, İngilizce olarak da 1953’te yayımlanmış [25] ve yine Orta Doğu Araştırmaları Merkezi’nde (New York) okutulmuştur.¹⁰⁰

⁹⁴ Albert Gabriel, “La traduction turque de l’Encyclopédie de l’Islam (*Islam Ansiklopedisi*)”, *Journal Asiatique*, Tome 236, 1948, p.115-122. A. Gabriel bu yazında, övgü ile söz ettiği *Ansiklopedi*’nin altı yıldır kalitesinden ödün vermeden yayımlandığını, makalelerin önemli bir kısmının yeniden ele alındığını, eski ve yeni jenerasyona mensup bilim adamlarının ortak ürünü olduğunu, eski değerlere saygı, yeni değerlere açık bir tutumun hemen fark edildiğini belirttikten sonra, bazı makalelerin aşırı ayrıntı içeriğine dikkat çekmiştir. Selçuk ve Osmanlı döneminde önemli bir rolü olmayan Boğazköy maddesinin *Ansiklopedi*’ye alınmasının Hititler ve Türklerin menşeyile ilgili teorilerin benimsediği anlamına gelip gelmediğini sormaktadır. A.Gabriel’ın *Islam Ansiklopedisi* hakkındaki bir başka yazısı için *İstanbul* dergisinin 1 Şubat 1941 tarihli ekine bakılabilir.

⁹⁵ Adıvar, çeşitli maddeleri uzmanlarına tevzi etmiştir. Bunlardan biri A.Cour’dan yazmasını istediği Arap coğrafyacı “Bekri” (öl.1904) maddesidir. Bu husus maddenin sonunda belirtilmiştir. *Islam Ansiklopedisi*, c.II, İstanbul, Millî Eğitim Basımevi, 1960, s.458-459.

⁹⁶ Orhan F.Köprülü, “Dr.Adnan Adıvar ve *Islam Ansiklopedisi*,” *Türk Kültürü*, Yıl VIII, Eylül 1970, s.786-790. A.Adıvar’ın *Islam Ansiklopedisi*’ndeki çalışmaları için ayrıca bkz.Reşit Rahmeti Arat, Doktor Adnan Adıvar, *Oriens*, Vol.VIII, No.1, 1955, pp.1*-4*; Ahmed Ateş, “Doktor Abdülhak Adnan Adıvar,”*İstanbul Enstitüsü Dergisi*, sayı 1, 1955, s.87-107.

⁹⁷ [A.Adnan Adıvar], “Mukaddime,” *Islam Ansiklopedisi*, c.I, İstanbul, M.E.B., 1950, s.XVII.

⁹⁸ Lewis V.Thomas, “Abdulhak Adnan-Adıvar: *Tarih Boyunca İlim ve Din* (Science and Religion in the Course of History),” *Isis*, Vol.XL, No.3 (Aug., 1949), pp.285-286.

⁹⁹ Eleştiriler için bkz. Orhan Köprülü, “Dr.Adnan Adıvar ve *Islam Ansiklopedisi*,” s.788-789.

¹⁰⁰ Howard A. Reed, a.g.m., s.167.

Adıvar’ın yazımı maddeleyen diğerleri on beşinci yüzyıl vâlide astronom (Ali Kuşçu), matematikçi (Ebulkasım Zahravi) yanında Hâfir İbrahim Hakkı Paşa gibi filozoflar oluşturur. Adıvar, bunların dışında Tufeyl maddelerine notlar ekleyip yazmayı tercih etmiştir? Seçim sorulara cevap vermek kolaydır ve vermektedir.

Adıvar’ın *Islam Ansiklopedisi* doğan, Uluğ Bey’in Semerkand’da ve Fatih’in daveti üzerine biyografisidir [36]. Adıvar, A. Cour’ın yapılan yanlışları düzeltmeye Batlamyus astronomisi konusunda *Heye*’nin ilaveli tercumesi olmasından onlardan nakleden Salih Zeki’ni ve Kuşçu’nun Zic-i Uluğ Bey’e yolu olduğunu yazmıştır ama bu bulunmaktadır. Adıvar ayrıca, kurtaramadığı şeklindeki iddiayı Adıvar’ın ölümünden sonra Tufeyl’de [33].

Dokuzuncu yüzyılda coğrafyacı “Hârizmi” maddesi Hârizmi’nin meşhur eseri *Al-gebra* kadar heyecanlı gözükmediğini, yazar. Ayrıca Salih Zeki, bibliyografyalarda yer almayan “Kitab al-muhtasar fi'l-hesab ar-Râzî” nereden aldığı belirtmediğine bulunduğu şeklindeki dönemi iddiyasına karşı çıkar.¹⁰¹

¹⁰¹ Memleketimizde dil ve tarih inkilâbının kelimesinin Hârizmi’nin isminden gelmemesinin riyaziyecinin isminden geldiği etimoloji edilmiş ve bu yanlış mukaddimeye istisna çıkarılarak, mahz-ı hatâ olan bu iddiayı “Hârizmi,” *Islam Ansiklopedisi*, c.V/1, s.167.

Adıvar, kendisi hekim olduğu için, Zahravî [38] ve al-Antakî'nin [37] biyografilerini bizzat yazmak istemiş olabilir. Endülüs'te yaşamış olan Ebukasım Zahravi (öl.1013) Ortaçağ İslam dünyasının en meşhur hekim ve cerrahi, *al-Tasrif* adlı tıp ansiklopedisinin yazarıdır. Eserinin cerrahlıkla ilgili bölümünün, on beşinci yüzyılda Amasya'da hekimlik yapmış olan Sabuncuoğlu Şerefeddin (1385-1468/70) tarafından bazı ilavelerle –Adıvar'a göre ufak tefek– Türkçe'ye çevrilmiş olması, *al-Tasrif*'in İstanbul kütüphanelerinde üç nüshasının bulunması, Adıvar'ın ilgi sebeplerinden biri olabilir. Bir diğer önemli sebep de Leiden baskısında Zahravi maddesinin bulunmamasıdır.¹⁰²

On altıncı yüzyılda Şam ve Mısır'da yaşamış, Osmanlı-Arap tabib Davud el-Antakî'nin biyografisini yazmayı, başarılı bir hekim olduğu ve eseri *Tezkere-i Davud*'un Türkiye'de ve Arap ülkelerinde şöhret bulduğu için mi seçmiştir? Yoksa al-Antakî'nin İstanbul'da veyahut Anadolu'nun büyük şehirlerinde çalışmamadığı için Türk-Osmanlı tezkereleri ve ulema tercüme-i hâllerinde sözü edilmemesi, yoksa “felsefi ve fikri noktadan serbest düşünçeli” olması mı tercih sebebi olmuştur? Adıvar'ın Ibn Bâcce'yi seçme sebebi “Kendisinin serbest fikirli olmak ve tabii ilimlere düşkün olup, bilhassa Aristo felsefesi ile ve bu felsefenin şârıhi Fârabi'nin eserleri ile uğraşarak, ilahiyatı bir tarafa bırakmış olmakla itham” edildiği¹⁰³ ve ona “dinsiz sıfatının izafe olduğu” için midir? İbrahim Hakkı Paşa'nın (1863-1918) hürriyet ve meşrutiyeti iyi anlaması, Tanzimat ricalinden sonra yeniliğe ve gelişmeye taraftar “serbest düşünçeli olarak” makam-ı sadareti işgal eden ilk zât olması, Adıvar'ın Paşa'nın biyografisini yazmasında etken midir? Keza, Kinalızade Ali Efendi, “şiddet, zulum ve işkenceye muarız” bir kişidir. Ibn Haldun'a gelince, “dinin ictimai rolünü tamamen kabul ettiği gibi devlette liberal bir politika'nın ve hürriyet aşkı yanında nizam muhabbetinin taraftarı” ve “serbest düşünce ve akliyecilik ile şöhret almış” olması Adıvar'ın tercihini etkilemiş midir?

Aristo şârıhi “muallim-i sâñ” Fârâbi'ye olan ilgisinin sebebi, “pek az talebesi tarafından, suffî ve mukaddes bir insan gibi, akıl ve hikmette müşahha bir misali olarak büyük bir hürmete nail olmuş ise de, asıl Müslüman ulemanın Fârâbi'ye pek iyi ve dini bütün (orthodoxe) bir âlim nazarı ile bakmış” olması midir? Fârâbi siyaset ve ahlak felsefesinde dine yüksek ve terbiyeli bir ehemmiyet verirse de, dini her vakit saf akıl ile kazanılan bilgilerin altında tutmuştur. Fârâbi'nin daha dervişane ve iyimser bir görüşle din ile felsefe arasını bulmaya çalışan bir hareket tarzı vardı. “Îşrâkiyyûn” (îşrâkiler) maddesini Adıvar'ın yazmak istemesi de acaba hakikate ulaşmak için akıl yolunun yeterli olmadığını, hakikate bir tür manevi sezgicilik ile ulaşabileceğini savunan bu düşünce akımının kurucusu Şihabettin

¹⁰² Abdülhak Adnan Adıvar, “İlmîn Sarp Yolunda,” *Dur, Düşün*, s.73-75. Adıvar bu yazısında Zahravi maddesini yazarken karşılaştiği güçlükleri de anlatır.

Sühreverdi'nin (1115-1191) kaynaklanmıştır? Yoksa Molla I
Sührevedi hakkında İstanbul'da maddeyi yazmaya yöneltmiştir?

Ibn Sina ve el-kimya

Adıvar'ın son makaleleri tartıştığı bir konudadır: Ibn Sina'ya tarihcisi Hélène Metzger'in (1883-1963) elkimya (simya) kelimesinin konusmasından önce Adnan Sina'nın bu “esrarlı, mistik, doğa fikrine ısrarcı olmuştur. Adıvar'ın arasında bulunmadığını ve hanımını bildirmiştir. Alman bilim tarihinde (no.60) yayımlanan makalesinde, yönünde herhangi bir ifadesini ve İbn Sina'ya ait olmadığını bildirdi.

H. Metzger ile tartıştığı *Ansiklopedisi* yayın kuruluşunda, Sina'nın transmütasyona inanıp inanmadığı konu üzerinde yeniden düşünülmüştür. İbn Sina'nın doğumunun 1000'üncü yıl dönümüyle sammenlaştırılmış makalesinde ileri sürüdüğü fikirler koymuştur. Adıvar'a göre, İbn Sina etmeyen bir âlimdir ve Ortaçağda söylemiş olması mümkün değildir. Ama söylemek de yanlış olacaktır. Diğer taraftan, tam bir tarif vermemiş, bu işlemi deyimiyle bizi “tereddüt içinde” bırakmış, ilgilenebilmesine karşın İbn Sina'nın “Hilmi Ziya Ülken'in imzasıyla y

¹⁰³ J.Ruska, “Die Alchemie des Avicenna,” *Al-Mustaqarr*, 1953, bkz. A.Ateş, “İbn Sina, Risâlat al-İksîn,” *Yalçın Matbaası*, 1953.

¹⁰⁴ İbn Sina'nın transmütasyon konusundaki görüşü 1000'üncü yıl sonra yeniden ele alınmıştır. Bkz. E. Erkut, “İbn Sina ve el-kimya: Bir yeni bir değerlendirme,” *Uluslararası Ankara Millî Kütüphane* 1984, s.10. Bu transmütasyon olayına farklı bakışları yoktur.

Gazete yazılarında bilim tarihi

Adıvar, gazete yazılarında,¹⁰⁵ bilim tarihi konularını doğrudan ele almamış, bilim tarihine fazla yer vermemiştir. Buna rağmen, bugün Türk bilim tarihini araştıranlar, onun yazıları içinde, Avrupa bilim dünyasından izlenimleri yanında, Türk bilim ve eğitim hayatıyla ilgili ipuçlarını yakalayabilir, ayrıntıları ve değerlendirmelerini okuyabilirler. *Bilgi Cumhuriyetinden Haberler* adlı eserinde [15], Ahmet Mithat'ın Sorbonne'un Collège de France'ın etrafını adım adım dolaştığı halde içine girmeye lüzum görmemesini eleştirmesini, gündelik gazetelerde –Prof. Salih Murad'ın [Uzdilek, 1891-1967] bir zamanlar çikan güzel yazıları dışında– bilimlere dair yazılarla yer verilmemiğini, İstanbul'a konferans vermeye gelen önemli bilim adamlarından basında söz edilmediğini, Prof. Wizinger'in *Maddenin Yapısı* adı eserini Muvaffak Seyhan Türkçeye çevirdiğini ve Prof. Arndt'in bir takriziyle yayımlandığını, İstanbul'da Alman ve Türk hocalar tarafından kurulan Fizik ve Tabii İlimler Sosyetesi'nin Tıp Fakültesi'nin fizyoloji dershanesinde toplandığını, akademik hürriyet konusundaki görüşlerini (Uluğ Bey'in Kadızade-i Rumi'yi azlı), İstanbul'da otomobilin yaygınlaşmasını, Hasanoğlan Köy Enstitüsü'ne bir ziyareti, Münif Paşa hakkındaki düşüncelerini, üniversitelerin görevini, İstanbul Üniversitesi'ne 1993 reformunda çağrılan felsefe profesörü Reichenbach ile Paris'te yaptığı görüşmeyi, Darülfünun konferans salonunda yapılan toplantıların tarihini okumak mümkündür.

1946-1950 yılları arasında yayımladığı gazete yazılarından bir seçki olan *Dur Düşün*'de [22] yine Türkiye'de bilim ve kültür hayatıyla ilgili anıları bulmak mümkündür. Anılardan bir tanesi 1910 yılına aittir. Maarif Nazırı Emrullah Efendi'nin odasında, Adıvar'ın ifadesiyle ‘büyük âlim Salih Zeki Bey’, Adıvar'ın fizik hocası Gelenbevi Sait Bey, edebiyatçı Halit Ziya Uşaklıgil, Darülfünun Müdürü Zühtü Bey ve Adıvar, “Sait Bey'in muziplik olsun diye zorla nazira ismarladığı kahveleri içерken” “üniversite mefhumu ve muhtariyet ve tedris hürriyeti” konusundaki yapılan sohbeti aktarır.¹⁰⁶ Keza, Dr. Akıl Muhtar Özden'in vefatından sonra yazdığı nekroloji, onun emekliye sevkedilmesini örnek göstererek Türkiye'deki ve Batı ülkelerinde bilim adamlarının “emekliliği” üzerine fikirlerini içerir.¹⁰⁷

Adıvar, bilimdeki önemli olayların veya bilim adamların ölüm yıldönümlerinin bilimsel etkinliklerle kutlanmasına özel önem vermiştir.

¹⁰⁵ Bu yazılar içinden seçiklerini 1945, 1950 ve 1954'te yayımladığı üç kitap (*Bilgi Cumhuriyeti Haberleri, Dur, Düşün ve Hakikat Peşinde Emeklemeler*) içinde toplamıştır [15, 22, 28]. A. Adıvar'ın bu kitaplarından R. Demir tarafından seçilmiş makaleleri, *Denemeler: Bilimin Sarp Yolunda Cüretkâr Adımlar* başlığı altında Mayıs 2003'te Ankara'da yeniden yayımlanmıştır.

¹⁰⁶ Abdülhak Adnan Adıvar, “Üniversite tarihinden bir yaprak” (Şubat 1946), *Dur, Düşün*, s.105-107.

¹⁰⁷ Abdülhak Adnan Adıvar, “Akıl Muhtar” (14 Mart 1949), *Dur, Düşün*, s.226-228.

Avrupa'daki bu gelenegin Türk kaçırlan yıldönümleri için hayatı programını 1946'da düşünmeye

Onun 1648 senesinde yazın Fransızcaya, Almancaya ter sene sonra 300üncü yıldönüne yeni Edebiyat Fakültesi'nin de büstünü üniversite çamlin yazılmağa başlandığı tarihinde önde bu eserin ilmî bir ne olgun bir jübile yapılmış ol Halkevi'nde Descartes ter büyük dâhi Descartes ile T uzaktan uzağa bir benzetme Descartes'in hayatını, ilmi dinleyen gençlere söyledi. ile eğlenmek istedigini görd İlmini bir tarafa bırakalım, Çelebi'nin mizah vesilesi olm

Kâtib Çelebi 1948'de yin G.Sarton'a yazdığı mektupta, Ç düzenlenmesine çalıştığını bildi da Kâtib Çelebi'yi taşımıştır.¹¹⁰

Velhasıl, Kâtib Çelebi böy memlekette modern ilme ill Üniversitelerinin yeşil parkları Halbuki bugün onun taşı k belki yarın kaybolmak tehlili taşı da kırık mezarı başın şâdetmek için toplanmak ve toplantı tertib edilmek undan sütunlarına tevdî etmeği düş

1952 yılında Kâtib Çelebi tarafından bir de kitabı yazılmıştır.

¹⁰⁸ Abdülhak Adnan Adıvar, “İlim yolunda

¹⁰⁹ Feza Gün ergün, “Türk bilim tarihi mektuplaşması,” s.103.

¹¹⁰ Abdülhak Adnan-Adıvar, “Garbe açılan 222.

¹¹¹ Orhan Saik Gökyay, “Kâtib Çelebi O.Ş. Gökyay, mezarın 1953 yılında yapılı

bulunan ve aşağıya aktardığımız kitabı metni¹¹² Adıvar'ın Kâtib Çelebi'ye olan hayranlığı yanında onun yazılarında sık rastladığımız ifadeleri de içermektedir:

*Kâtip Çelebi – Hacı Halife
Ortaçağlardaki ilim inkılâbını müsbet ilimler ve hür fikirler yoluyla
Türkiyeye ilk tanıtan cihanşûmul bir şöhrete sâhib
Kâtip Çelebi Mustafa bin Abdullâhin ruhu için fatîha
Doğumu 1017 Hicri – Vefatı 1067
Kabrin yeniden tanzim ve ihya tarihi 1952 efrençî*

Sonuç

Adnan Adıvar'ın bilim tarihi araştırmaları, yalnızca bir medeniyet, bir dönem, bir bilim dalı ile sınırlı olmamıştır. Osmanlı Türklerinin matematisel bilimler, doğa bilimleri ve tip konusunda yazdıkları eserler üzerinde araştırmaları başlatmış olması ve ortaya konan çalışmayı aynı dönemde Avrupa bilimiyle karşılaştırmalı olarak sunması, Türk bilim tarihi araştırmalarında bir yeniliktir. *Osmanlı Türklerinde İlim*, günümüzde de başvuru eseri olma özelliğini korumaktadır. Adıvar, yaklaşık yirmi yıl boyunca, eski çağlardan yirminci yüzyıla bilim–din ilişkini üzerinde araştırma yaparak bu konudaki ilk Türkçe eseri hazırlamıştır. Ortaçağ İslam bilimini incelemiş, biyografik çalışmalar yayımlamıştır. Avrupa bilim tarihi konusunda geniş bir literatürü incelemiştir. Bu konudaki bilgisini *Tarih Boyunca İlim ve Din*'de bulmaktayız. Bizans dönemi İstanbul'unun bilim ve eğitim hayatını öğrenmek için ileri yaşında yeni konulara girmekten kaçınmamıştır. Araştırmacı kimliğini hayatının sonuna kadar korumuş olan Adıvar'ın çalışmalarında bilim tarihi ile doğubilim araştırmalarını her zaman iç içe olmustur.

Bilim tarihi araştırmalarına Avrupa'da başlaması, özellikle Paris'teki bilim tarihi etkinliklerine katılmasını mümkün kıldığı gibi, Adıvar'a yabancı bilim adamı, doğubilimci ve bilim tarihçileriyle tanışma, tartışma ve işbirliği yapma fırsatını da yaratmıştır. Geniş siyasal ve kültürel birikimi, bu çevrelere girmesini kolaylaştırmıştır. Kendi çalışmalarını yurtdışında yayımladığı gibi, Türkiye'de yapılan çalışmaları yabancı dergilerde tanıtmıştır.

Yayınlarını değişik şekillerde (kitap, makale, gazete yazısı vb.) yapmış olması, Adıvar'ın hem akademisyenlere hem de daha geniş bir okur çevresine hitap etmesini sağlamıştır. Türk okurunun yirminci yüzyılın ortasında 'ilim tarihi' terimine ve konularına yakınlaşmasında Adıvar'ın katkısı olduğunu düşünüyoruz. Salih Zeki ile Adnan Adıvar, farklı ortamlarda, dönemlerde ve

48

şartlarda yaşamış, farklı kategorilerde karşılaştırıldığında şu gözlemler matematikçilerinin Doğu'dan (Çin) koyma hedefiyle, çoğunlukla matematiske eserdir ve bu özelliği ile az sayılabilir. Adivar'ın eseri ise, Türklerin onların İslam ve Batı bilimi ile farklı çevreler tarafından farklı yarattığı— ve teknik bilgi gerektirdiği tarihe merak duyan okurların 'ile' Dikkat çekici olan, iki bilim arasındaki olsalar da, sorgulamalarının bir hareketi çerçevesinde geliştiğini.

Dr. A.Adıvar, bilim tarih
ve 73 yaşında ölene kadar aral
yıllarının tutkusudur. ‘İlmin sar
kolay değildir. Zahravi’nin biyo
yürümek için ele alınacak bir
yazmıştır. Makalemizi, onun
imkânlarını kıyaslamalı olara
bitirmek istiyoruz:

İşte memleketimizde, bu şadikenlerin ayıklanmadığını kadar güç olduğunu kalbin temizleyecek “eller kuruması”

Açıklama: Bu makalenin yazımı bulduğum, yapıçı eleştirilerinde teşekkür ederim. A.Adivar'ın eserlerinin bir kısmını, *Osmalı Ansiklopedisi*'ndeki göreviyle ilgili Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi arşivden yararlanırken yardımını Langues Orientales'deki (Paris) müdiresi Mme Marielle Kalus'e yazlarına ve eserleriyle ilgili yurttaş Matematik Bölümü'nden İnanc Ak

¹¹² Mezar ve kitabı bugün Atatürk Bulvarı üzerinde, Sarachane ile Unkapı arasında bulunan İstanbul Manufaturacılar Çarşısı'nın (İMÇ) 3.Blok'unun girişindedir. O.Bayrak'ın *İstanbul'da Gömülü Meşhur Adamlar (1453-1978)*, Türkiye Anıtlar Derneği İstanbul Şubesi Yayımları No.5, [İstanbul] 1979, s.152.

¹¹³ Abdülhak Adnan Adıvar, "İlmin sarp yo-

EK

**Abdülhak Adnan-Adıvar'ın bilim tarihi
kitapları, makaleleri, çevirileri, ansiklopedi maddeleri¹¹⁴**

1929 öncesi

[0] Robert A. Millikan, “İlim ve Dinde Tekâmül” çev. Adnan Adıvar. Yazarın *Evolution in Science and Religion* (New Haven, Yale University Press, 1927, 95 s.) adlı eserimin çevirisiidir. Yayımlanmamıştır.

1933

[1] Dr. A. Adnan (review), “Salih Zeki. *Athar-i Baqiya*, a history of Arabic mathematics. Two volumes, Istanbul 1911,” *Isis*, vol XIX, nr.3, 1933, pp.506-515. (Türkçe çevirisi için bkz. “Salih Zeki ve Asâr-ı Bâkiye,” *Bilim Tarihi* (Aylık Dergi), Sayı 11, Eylül 1992, s.3-9. çev. Yeşim İşıl-Ülman; Celal Saraç’ın 12 adet notuyla ve C.Saraç, *Salih Zeki Bey Hayatı ve Eserleri*, yay.haz. Y.Işıl Ülman, İstanbul, Kızilelma yay., 2001 içinde s.139-152).

1935

[2] Abd-ul-hak Adnan, Hilmi Ziya Ülken'in *Türk Tefekkür Tarihi I-II* (İstanbul, 1932-33) kitabının tanıtımı. *Archeion*, Vol.XVII, 1935, p. 288.

[3] A. Adnan Adıvar, “Ten Years of Republic in Turkey,” *Political Quarterly*, 6 (1935), p.240-252.

1936

[4] Bertrand Russel, *Felsefe Meseleleri*. İngilizce'den Türkçe'ye çeviren Dr. Adnan, İstanbul, Yeni Kitapçı, 1936, 235 s.; 2.bs., mütercimi Abdülhak Adnan Adıvar. Remzi Kitabevi İstanbul 1944, 201 s.; 3.bs. Remzi Kitabevi İstanbul 1963, 220 s.

¹¹⁴ Bu listeye, Adıvar'ın gazete yazıları, bilim tarihine yakın konulardan söz etseler bile dahil edilmemiştir. A.Adıvar'ın yayın listesi daha önce değişik yazarlar tarafından yayımlanmıştır. Bunlar içinde incelediklerimiz şunlardır: Ahmet Ateş, “Adnan Adıvar’ın Eserleri,” *Doktor Abdülhak Adnan Adıvar* (Eşi Halide Edib Adıvar tarafından). İstanbul, Ahmet Halit Yaşaroğlu Kitapçılık ve Kâğıtçılık T.L.S., 1956, s.233-237; A.Kazancıgil & V.Solok, *Türk Bilim Tarihi Bibliyografyası (1850-1981)*, İstanbul, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tip Fakültesi yay., 1981, s.4-5. Bu iki yayın dışında *İslam Ansiklopedisi*, *Index Islamicus* taranmış ve kütüphanelerde (Ankara Milli Kütüphane, İstanbul Üniversitesi Merkez, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Boğaziçi Üniversitesi, IFEA, ISAM, İTÜ, Ecole des Langues Orientales kütüphanelerinde çalışılmıştır. Listedede eksikliklerin ileride yapılacak yeni araştırmalar ile tamamlanacağına inanıyoruz. Adıvar'ın çok boyutlu bilim tarihi çalışmalarını her yönüyle ve ayrıntısıyla bir makalenin sınırları içinde ele almak mümkün olmamıştır. Yeni yayınların getireceği yeni katkılar doğrultusunda “Bilim tarihçisi Adnan Adıvar”ı daha iyi tanıyalımına şüphe yoktur. Ayrıca, son yıllarda, A. Adıvar'ın yaşamını konu alan bir çalışma için bkz. Turhan Ada, *Hayatı ve Kişiliği ile Adnan Adıvar*. Hacettepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü basılmamış doktora tezi. Ankara 2004, 570 s.

1936-1937

[5] “Shayh Gamal al-Din Afgani,” No.6, 1937. (Adnan Adıvar’ın Cem

1937

[6] Abd-ul-hak Adnan, *İbn Sina, sa* adlı eserin tanıtımı. *Archeion*, Vol.1

[7] Abd-ul-hak Adnan, “La Scie jusqu’à la fin du moyen-âge,” *Arch*

1938

[8] Abd-ul-hak Adnan, “La Scie temps modernes jusqu’aux premi

1939

[9] Abdulhak Adnan. *La Science Américaine*, G.-P. Maisonneuve, Pa
G. Sarton'un bu eser hakkındaki
vol.XXXII, 1940, p.186-189.

1940

[10] Abdülhak Adnan, *Faust: T
Kitabevi, İstanbul 1940, 156 s. (T
Tahlil Tecrübesi, İstanbul 1939” ka*

[11] Molla Lutfî'l-Maqtul, *La Dup
Texte arabe publié par Serefeddin
Abdulhak Adnan et Henry Corbin
(Etudes orientales publiées par l'In*

[12] Abdulhak Adnan, “Sur le Tar
vol 32, 1940, s.44-47.

1943

[13] Abdülhak Adnan-Adıvar, *Osm
1943; 3.bs. Remzi Kitabevi, İstanbul
S. Tekeli'nin katkılarıyla Remzi K
İstanbul 1991, 243 s.; 6. bs. Remzi*

1944

[14] Abdülhak Adnan-Adıvar, *Tar
asra kadar, c.II: XIX. ve XX. Asır
360 + 286 s.; Hayrullah Örs tarafın
İstanbul 1969, 623 s.; Esat Mermi
Din (İlim ve Din), Remzi Kitabev*

Kitabevi, İstanbul 1987, 487 s.; 5.bs. *Tarih Boyunca İlim ve Din* (*Bilim ve Din* alt başlığı ile) Remzi Kitabevi, İstanbul 1994, 487 s.; 6.bs. *Tarih Boyunca İlim ve Din*. Remzi Kitabevi, İstanbul 2000, 487 s.

1945

- [15] Abdülhak Adnan-Adıvar, *Bilgi Cumhuriyeti Haberleri*. Tasvir Neşriyatı, Ebuzziya Matbaası, İstanbul 1945, 262 s.

[16] Abdülhak Adnan-Adıvar, "Rakamların Tarihi", *İstanbul Teknik Üniversitesi Dergisi*, c.III; sayı 1, 1945, s. 35-43.

1946

- [17] A. Adnan-Adıvar, "Bir Türkçe, bir Arapça ilim tarihi," *Akademi Fikir Hareketleri*, c.1, sayı 4, 15 Haziran 1946, s.1-2.

1947

- [18] Abdulhak Adnan Adıvar, "Islamic and Western Thought in Turkey," *The Middle East Journal* (The Middle East Institute, Washington), vol.I, Nr.3, July1947, s.270-280.

[19] Abdülhak Adnan Adıvar, *Fârâbi 870-950*. İstanbul Üniversitesi Tıp Tarihi Enstitüsü Yay. No.12. İstanbul, Millî Eğitim Basımevi 1947, 56 s. *İslam Ansiklopedisi*, c.IV, MEB, İstanbul, s.451-469'den ayribaskı)

1949

- [20] Abdulhak Adnan-Adıvar, "George Sarton: *Introduction to the History of Science* vol.III", *Oriens*, c.II, 1949, s.155-157.

[21] Abdülhak Adnan-Adıvar, "İlim tarihi içinde şark matematiğine bir bakış," *İstanbul Teknik Üniversitesi Dergisi*, c.7, sayı 1-2, 1949, s.1-9.

1950

- [22] Abdülhak Adnan-Adıvar, *Dur Düşün*. Ahmed Halid Kitabevi, İstanbul 1950. 240 s.

1951

- [23] A. Adnan-Adıvar, "Tarih ve Biyografiya" *Tarih Dergisi* (İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi), c.II, sayı 3-4, 1950-51, s.1-6.

[24] Abdulhak Adnan-Adivar, "The Interaction of Islamic and Western Thought in Turkey," in *Near Eastern Culture and Society: A symposium on the Meeting of East and West.* Ed. T.Cuyler Young, Princeton Oriental Studies, 15. Princeton, New Jersey, Princeton University Press 1951 (2nd ed. 1966), p.119-129. Türkçe çevirisi için bkz. "Türkiye'de İslami ve Batılı Fikirlerin Etkileşimi" başlığı ile *Türk Yurdu* (Ankara), c.10, sayı 39/385, 1990, s.35-39.

1953

- [25] Abdulhak Adnan-Adivar, "A Turkish Account of Orientalism, a translation of the Introduction to the Turkish Edition of the Encyclopaedia of Islam," *Muslim World*. October 1953, s.260-282.

- [26] A. Adnan-Adıvar, "Tarih An Osman Yalçın Matbaası, İstanbul 1

[27] A. Adnan-Adıvar, "Bizans Üniversitesi Edebiyat Fakültesi), Yalçın Matbaası İstanbul 1953, 54

1954

- [29] A. Adnan-Adıvar, "İstanbul'un Tarihi Dergisi (İstanbul Üniversitesi (Ayribaskı, İstanbul Osman Yalçın 1998)

1955

- [30] A. Adnan Adivar, "The cultural conquest of Constantinople, 1453,"

[31] A. Adnan Adivar, "Ibn Sina's *Presentation Volume. Armagan-i ibn Sina* in *Natural Sciences in Islam*, Vol. 1, Collected and reprinted by F. Sezgin, Institute for the History of Arabic-Islamic Science at the Johann Wolfgang Goethe University, Frankfurt am Main, 349.

- [32] A. Adnan-Adıvar, "Tarih Anla

- [33] A. Adnan Adıvar, "Ali b. Mu
New Edition, Vol.1, E.J.Brill, Leide

- [34] Adnan Adıvar, *Encyclopaedia Ottoman Sultanate*' alt başlığının M. sonuna kadar Geoffrey L. Lewis ile Foreign Affairs'in ortasına kadar birlikte yazmıştır. Adıvar'ın bu kat 1959 baskısını incelediğimiz için *Britannica*, Vol.22, London-Chicago

İslam Ansiklopedisi'nde (Maarif Vekâleti) yayımlanan maddeler:

- [35] [Abdülhak Adnan Adıvar] "Mukaddime," *İslam Ansiklopedisi*, c.I, Maarif Vekâleti, İstanbul 1940, s.I-XXI.
- [36] Abdülhak Adıvar, "Ali Kuşçu," (öl.1474), *İslam Ansiklopedisi*, c.I, s.321-323.
- [37] Abdülhak Adıvar, "Antaki," (1541-1599), *İslam Ansiklopedisi*, c.I, s.454 456.
- [38] Abdülhak Adıvar, "Ebulkasım Zehrâvî," (öl.1013), *İslam Ansiklopedisi*, c.IV, s.87-90.
- [39] Abdülhak Adıvar, "Fârâbî," (870-959), *İslam Ansiklopedisi*, c.IV, s.451-469.
- [40] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "Hârizmi," *İslam Ansiklopedisi*, c.V/1, s.258-262.
- [41] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "İbn Bâcce," (öl. 1138), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.704-707.
- [42] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "İbn Haldun," (öl.1132-1406), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.738-743.
- [43] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "İbrahim Hakkı Paşa," (1863-1918), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.892-894.
- [44] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "İşrâkiyûn," (öl.1191), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.1230-1232.
- [45] Abdülhak Adıvar-Adıvar, "Kinalizade Ali Efendi," (1510-1572), *İslam Ansiklopedisi*, c.VI, s.709-711.

Katkıda bulunduğu makaleler:

- [46] C.A. Nallino, "Astroloji," *İslam Ansiklopedisi*, c.I, s.682 – 686 (Adnan Adıvar'ın ilave notu bulunmaktadır).
- [47] E. Mittwoch, "İbn Meymun," (1135-1204), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.772, 774. "Bu makale A. Adnan-Adıvar tarafından ikmal edilmiştir" notu ile.
- [48] [?] "İbn Tufeyl," (öl.1186), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.829,-831. "Bu makale A. Adnan-Adıvar tarafından ikmal edilmiştir" notu ile.
- [49] H. Suter, "İbnülheysem," (965-1039), *İslam Ansiklopedisi*, c.V/2, s.859-861. "Bu makale A. Adnan-Adıvar tarafından ikmal edilmiştir" notu ile.

Adnan Adıvar's works in history of science:**Prior to the *La Science chez les Turcs Ottomans* and thereafter**

Feza Günergun

A well known figure of the 20th century Turkish politics and intellectual life, Dr. Abdülhak Adnan Adıvar (1882-1955) was also a pioneer in the Turkish historiography of science. He researched in a field hitherto disregarded: the history of science in Turkey under the reign of the Ottomans. His major work *Ottoman Türklerinde İlim* (1943), first published in French in 1939, surveys and evaluates science in Turkey from the 13th up to 19th centuries.

A. Adnan Adıvar, became Turkey in 1926. In a way, his return, led him to research in *Osmanlı Türklerinde İlim* (1939) in Europe. In London, he studied religion, inspired by the conference A.S.Eddington published in late 1927. This was associated with his view of reconciling science and Western thought in Turkey.

A. Adıvar settled in Paris in 1930. After studying science and religion, he became a member of Académie Internationale de l'Aviation Civile International de Sythèse. He collaborated with Aldo Mieli, an Italian historian, to work on Turkish history of science in *Archeion*. His first book, *Osmanlı Türklerinde İlim* (1939), was published in Paris 1939, the year he returned to Turkey. The book was entitled *Osmanlı Türklerinde İlim* (1939). It was described as an 'impartial work', but criticized as a 'document against the Turks and other races.'

In his Istanbul years (1939-1944), he continued his study on history of science. His study was published in two volumes in 1944. He also involved in politics again. He published the Turkish edition of the E.J.Brill's *Encyclopædia of Islam* in 1944. He wrote biographical articles for it. Adıvar also wrote for Istanbul newspapers. He not only wanted to introduce the history of science but to introduce the international community.

Key words: Abdulhak Adıvar, Ottoman science, *Encyclopædia of Islam*

kelimeler: Abdülhak Adnan Adıvar, Osmanlı bilimi, *İslam Ansiklopedisi*, bilim tarihi